

VĀLDIS ARTAVS

TRĪS RUNCĪ

APGĀDS "ARTAVA" RĪGA

«Trīs runči»: Artava; 1993

Valdis Artavs

Trīs Runči

Dziesmas ķeceriem ar Gunāra Bērziņa bildēm

Trīs runči ; Vakars uz ezera ; Kā var aizmirst ; Tur nav vainojami lini ; Ķemermiestiņā ; Vālodzītes variants ; Così fan tutte ; Mednieku dziesmiņa ; Un ja nu dziedāt otrādi? ; Variācija par veco dzirnu tēmu ; Dziesmiņa par jēnotiem ; Kuplejas par laimi ; Vienos priekos ; Tinu, tinu ; Sulamīte ; Nepalaid garām! ; Mototūrista dziesmiņa ; Šofera dziesmiņa ; Es biju māmiņai ; Pelnrušķīte ; Tārpa kuplejas ; Kad neko nevar saprast ; Aiz kalniņa dūmi kūp ; Ko tur skumt! ; Kas kaitēja nestāvēt! ; Tādu muļķu nav ; Vardīte ; Tinces ārija ; Hugo Diega dziesmiņa

Apgāda direktors Vladis Spāre

Galvenā redaktore Lienīte Medne, Redaktori Viesturs Vecgrāvis, Jānis Vēveris, Galvenais mākslinieks Zigurds Zuze, Datormākslinieks Aldis Kopštāls, Programmētājs Uldis Straujums, Spiestuves vadītājs Vilnis Kreilis, Datoroperators Andris Purmalis

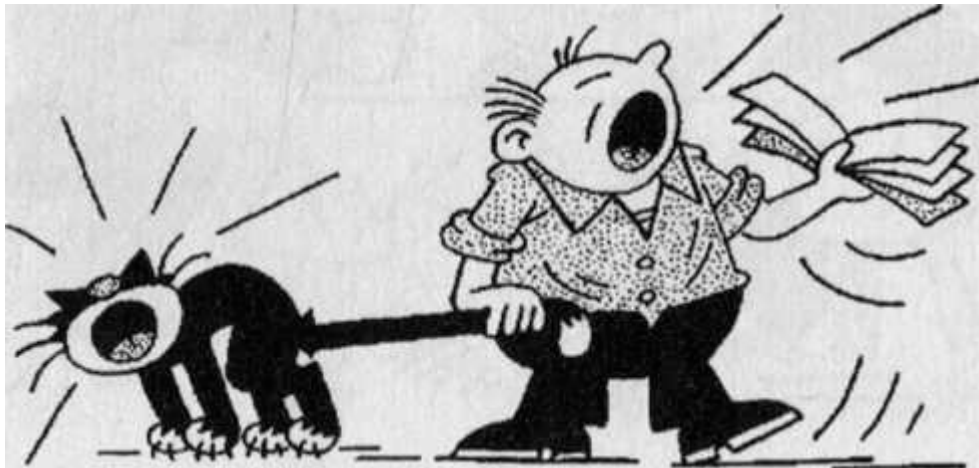
Tehniski ekonomiskā nodrošinājuma grupa: Artūrs Kaže, Roberts Zieds

Noskanējis grāmatu un failu izveidojis Imants Ločmelis imantslochmelis@inbox.lv

Izdevums, "Artava", 1993

Valdis Artavs

Trīs Runči

Trīs runči

Trīs runči kādā krogā
Par Rīgas jumtiem dzied,
Par jaunību, kas garām
Un arī šķērsām iet;
*

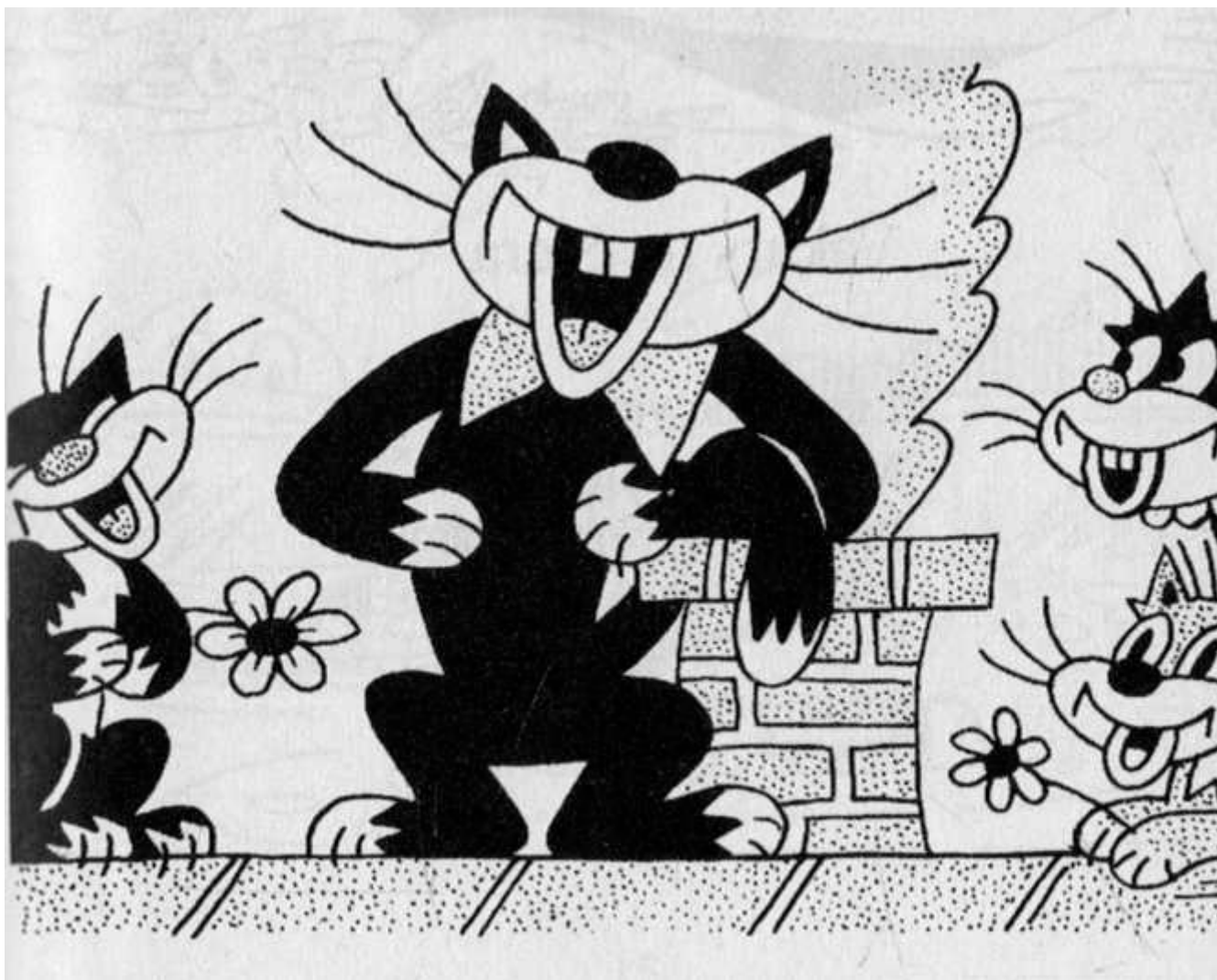
Cik meiteņu ir mīlēts,
Cik pelīšu ir ķerts,
No priekiem un no bēdām
Cik baldriāna dzerts.

Un saka pirmais runcis,
Kam donžuāna skats:
- Kad es vēl puika biju,
Man bija baiga acs!
Pa kilometru tumsā,
Pa trim, kad gaisma svīst,
Es manīju, kur kaķes
Pa jumta kori klīst. -

Un saka otrais runcis:
- Kad es vēl biju jauns,
Ak vai, cik skaists es biju,
Cik elegants un glauns!
Ja ne nu Harijs Liepiņš,
Tad Jakovļevs, jā gan,
Un visas Rīgas kaķes
Tad pakaļ skrēja man. -

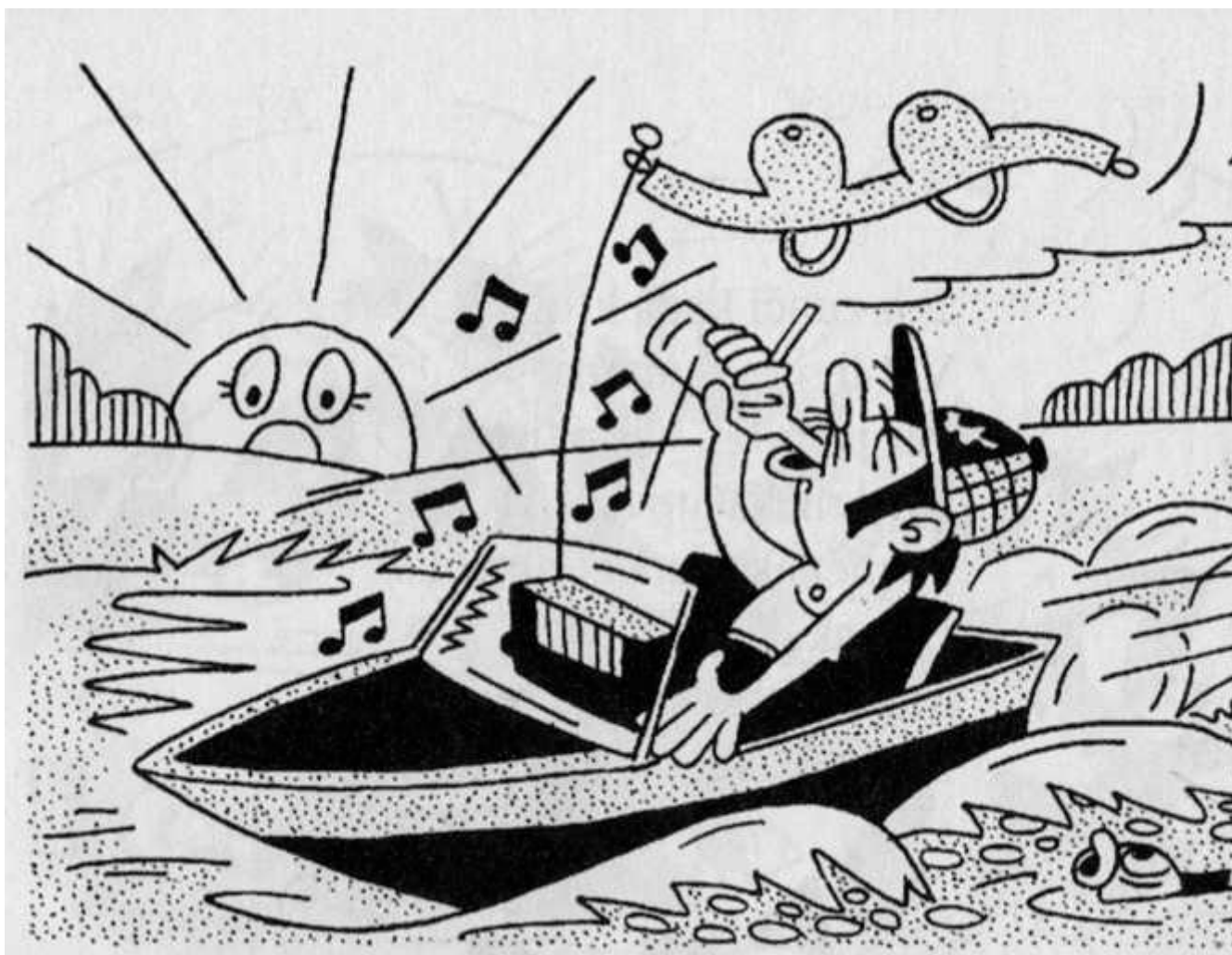

Un saka trešais runcis
To garo runča “mjaū!”:
- Es biju pirmais tenors,
Vairs kaķiem tāda nav!
Uz jumta dāmu bariņš
Man allaž bija klāt.
Nudien pat Kārlis Zariņš
Tā nespēj uzdziedāt. -

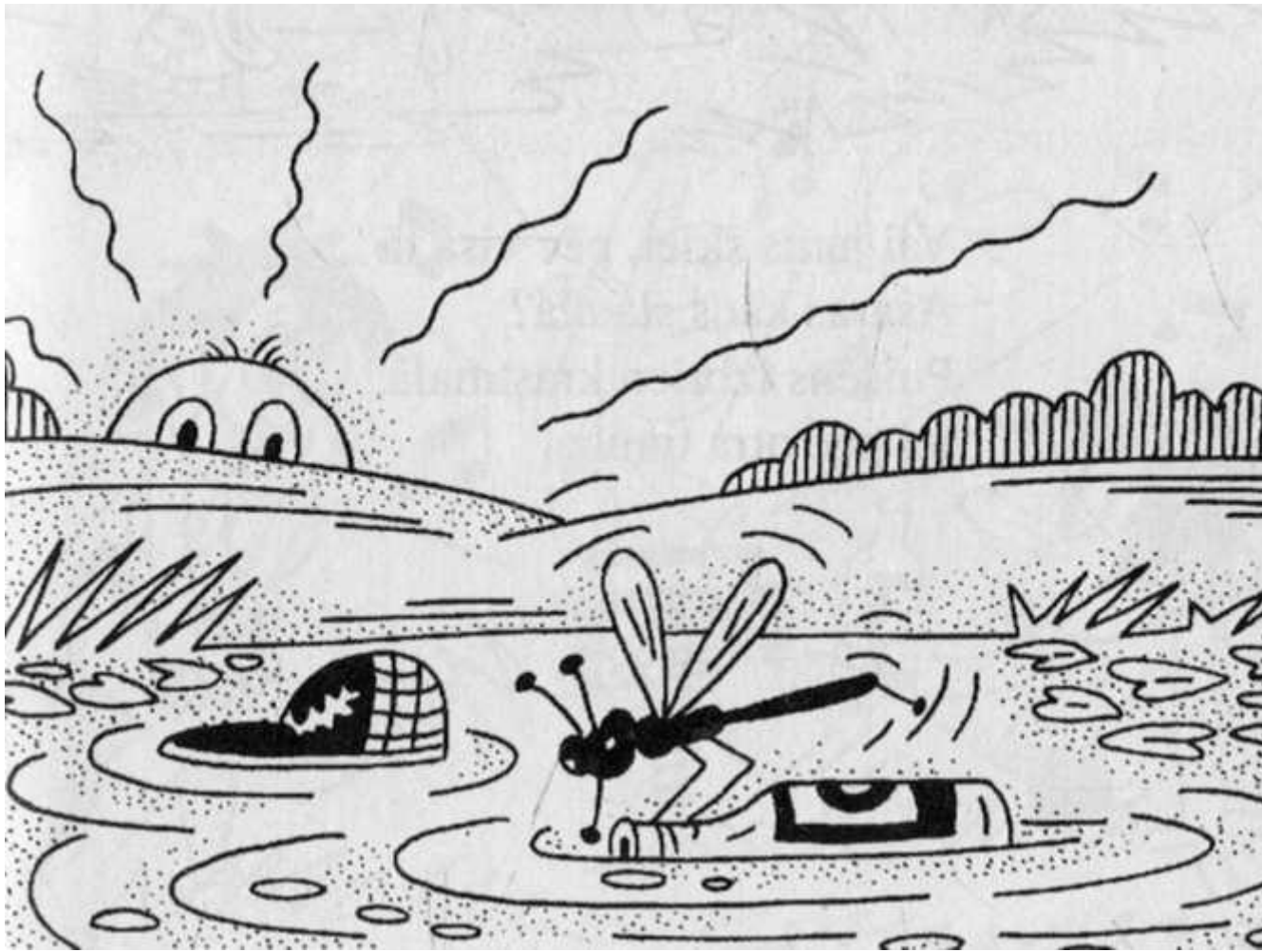

Trīs runči kādā krogā
Vēl ilgi maļ un maļ
Par jaunību, kas pāiet
Un nenāks atpakaļ...
Te pienāk jaunais runčuks
Un saka: - Veči, čau!
Man nav, kas jums reiz bija,
Bet ir, kas jums vairs nav.

Vakars uz ezera

Liegi lēna vēsmiņa
Motorlaivu līgo,
Puisēns, laivā sēdēdams,
Tranzistoru “stīgo”.

Dziesma skan par meiteni,
Beidzot paliek klusi.
Pusstops peld pa ezeru,
Laiva noslīkusi...

Vai jums šķiet, pēc visa tā
Asaras kāds slauka?
Puisēns izbrien krastmalā,
Iet pēc otra trauka.

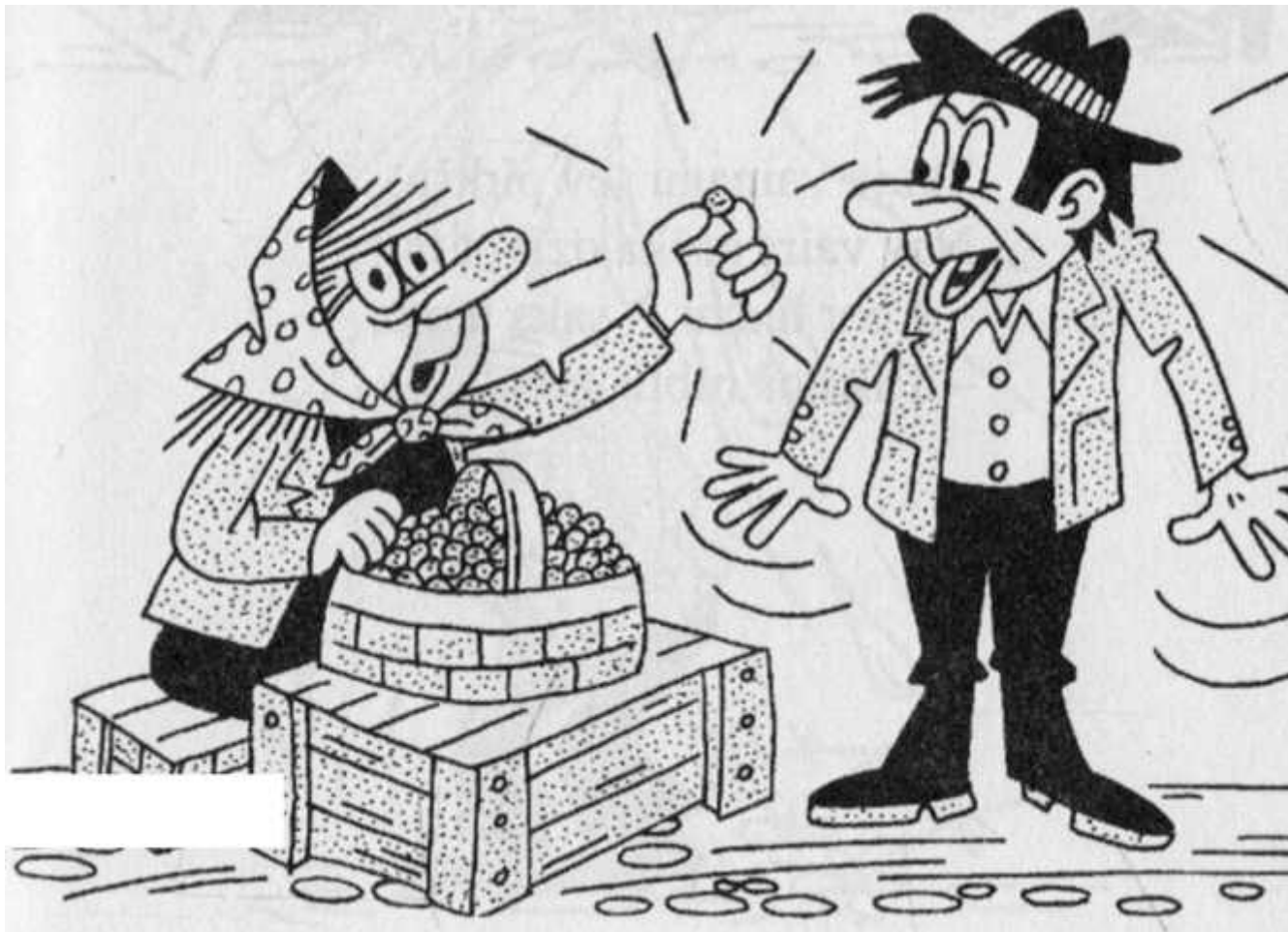

- Liega vēsmiņa,
Skaņas turpu nes,
Lai tās meičai teic:
Dzīvs un vesels es!

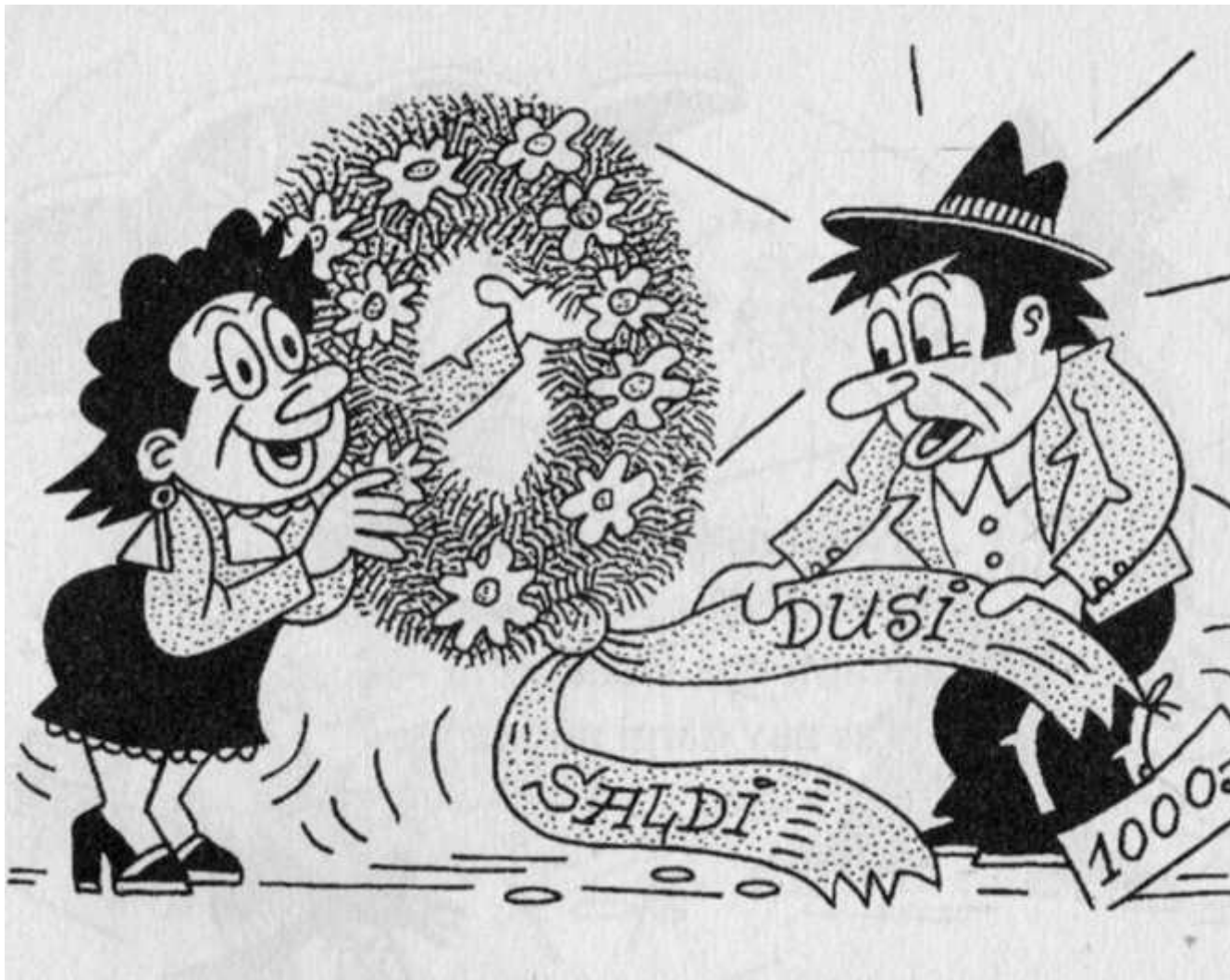
Kā var aizmirst

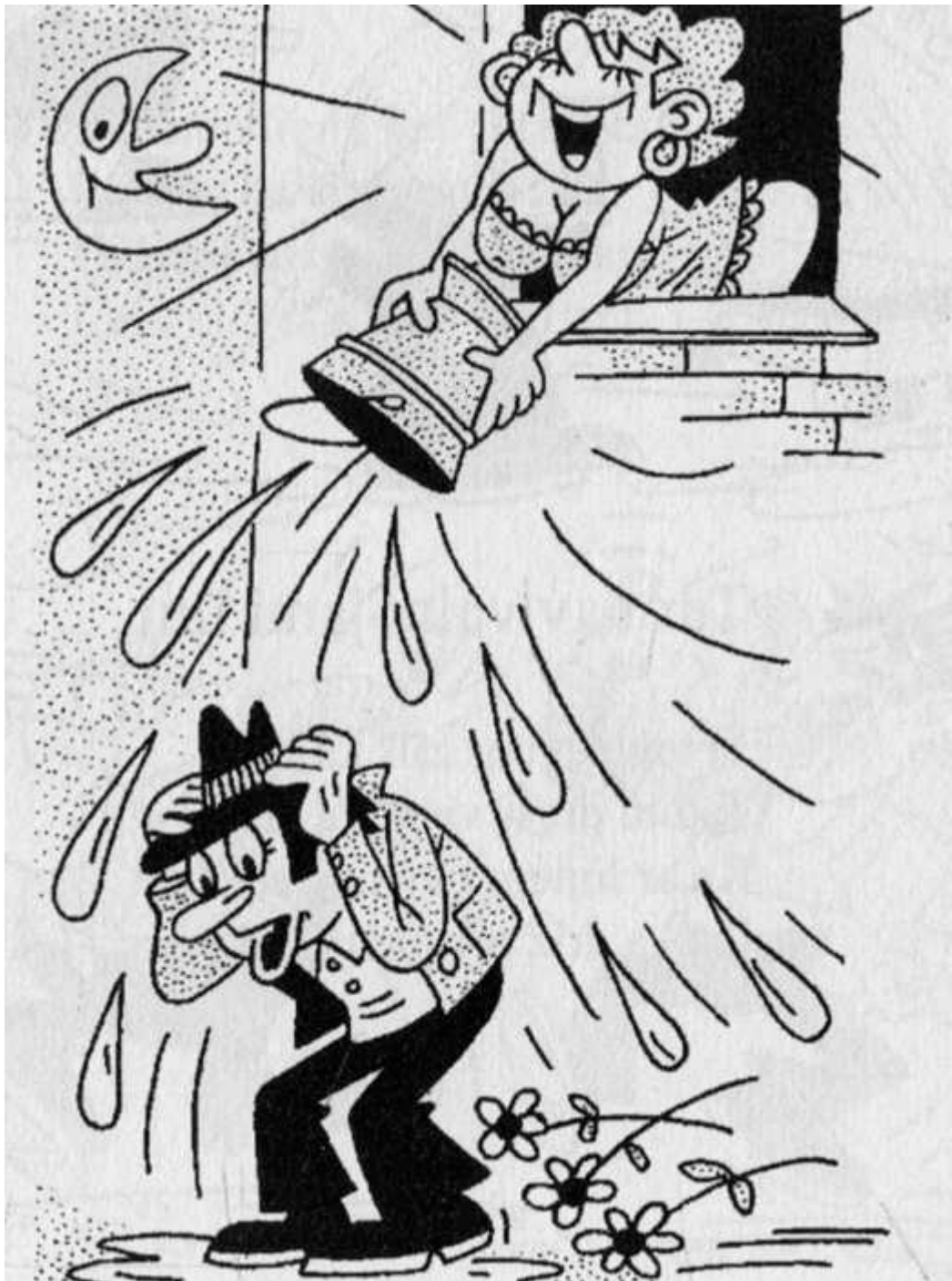
(Cenām mainoties, var mainīt tekstu)
Rozes sen jau novītušas,
Ko man tante tirgū sniedz.
- Ņemiet, ņemiet, nav ne vainas,
Tikai simtu rubļu zieds! -

Nekopts klusā meža malā
Brūklenājs sen nolasīts.
Katra oga vienu rubli
-Tas nav dārgi noprasīts.

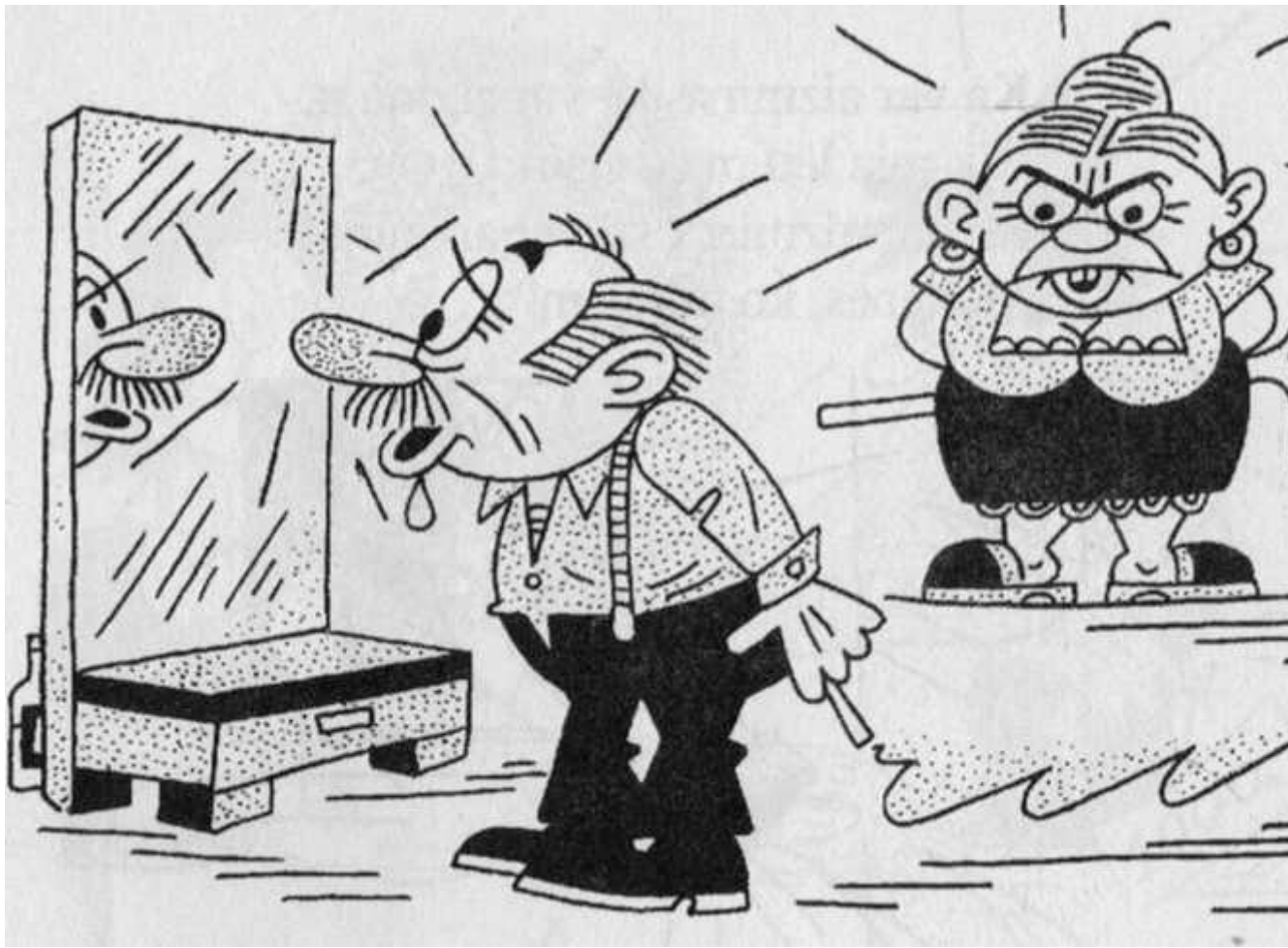

Skuju vainagu sev pirkšu,
Nav vairs spēka dzīvot tā.
- Aber lūdzu, - saka tante,
-Tūkstoš rubļu gabalā! -

Kā var aizmirst, kā var aizmirst,
Cik reiz lēti maksājām.
Kā var aizmirst, kā var aizmirst
Meitenes, ko mīlējām.

Tur nav vainojami lini

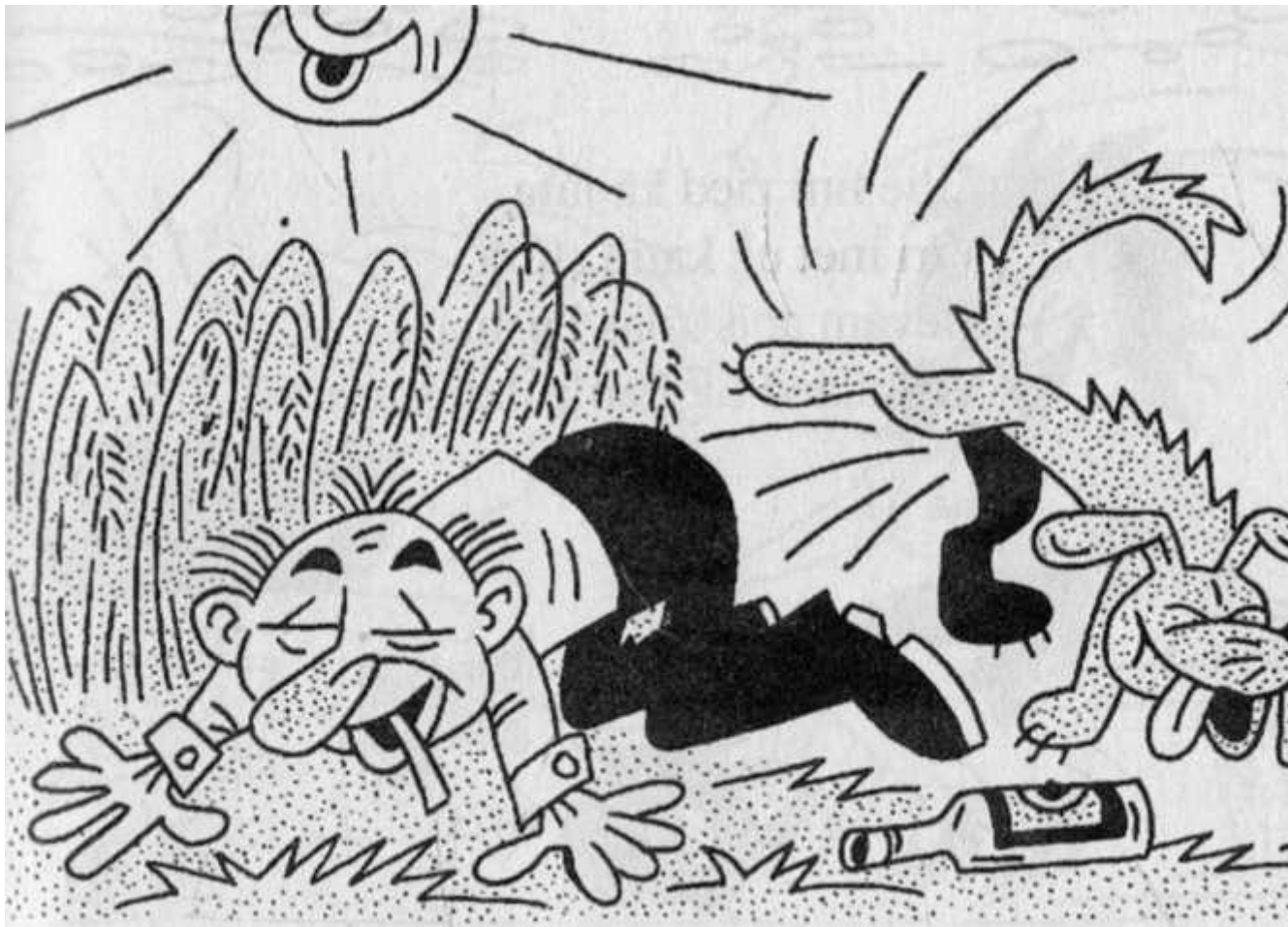
Ja tev deguns zils kā lini,
Tad tu droši vien jau zini,
Ka ar liniem nav tam sakars
Un ka drīz tev pienāks vakars.

Bēdz no tiem, kas glāzes cilā,
Sargies baltā, sargies zilā.
Galvaskauss ar diviem kauliem
-Ceļa rādītājs pie prauliem.

Zied lini, kā tai dziesmā dzied.
Zied lini, ziliem ziediem zied.
Zied lini... Zilu zilā spirta liesmā
Sadeg mūžs - un cauri dziesma!
Vai, vai, vai!

Kad tu skaidrā, tad tu zini,
Kur zied rudzi, kur zied lini.
Kad tev reibums galvu lauza,
Linus neatšķir no auzām.

Zilie lini zied kā jūra,
Vīri met uz katra stūra,
Sievām acīs zilas liesmas,
Visi dzied tik Paula dziesmas.

Ķemermiestiņā

Ķemermiestiņā, mazā būdiņā,
Dzīvoja reiz skaistā Anniņa.
Ceļus laboja, tiltus būvēja
Un pa naktīm kandžu brūvēja.

Te pēc brītiņa sit pie lodziņa:
- Iedod polšu, mīļā Anniņa!
- Logu nevēršu, polšu nedošu,
Atdod, maita, veco parādu! -

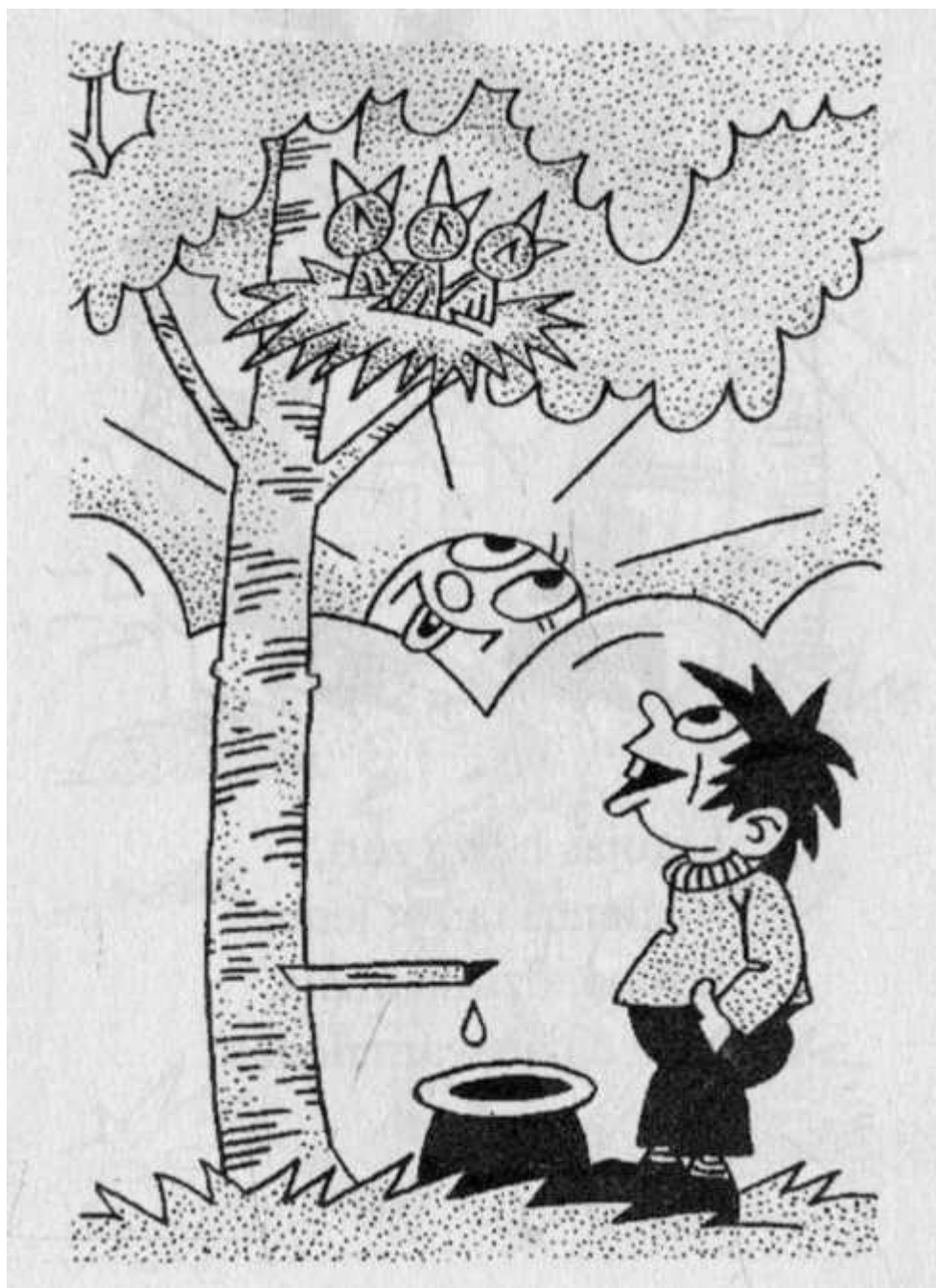

Tiklīdz Annina atkal bruvet sāk,
Skat, jau bariņš policistu nāk:
- Anniņ, nebaidies, Anniņ, neslēpies,
Nākam mēs pie tevis lustēties. -

Kandža straumēm plūst,
arvien jautrāk kļūst,
Kas par to, ka dažs zem galda lūst!
Trešie gaiļi dzied, drīz jau saule lēks,
Turpinās tā sauktais grupas sekss.

Vālodzītes variants

Līganā āra bērzā
Vārniņu šūpulītis.
Šūpulī līgo lēni
Pelēki vāmulēni.

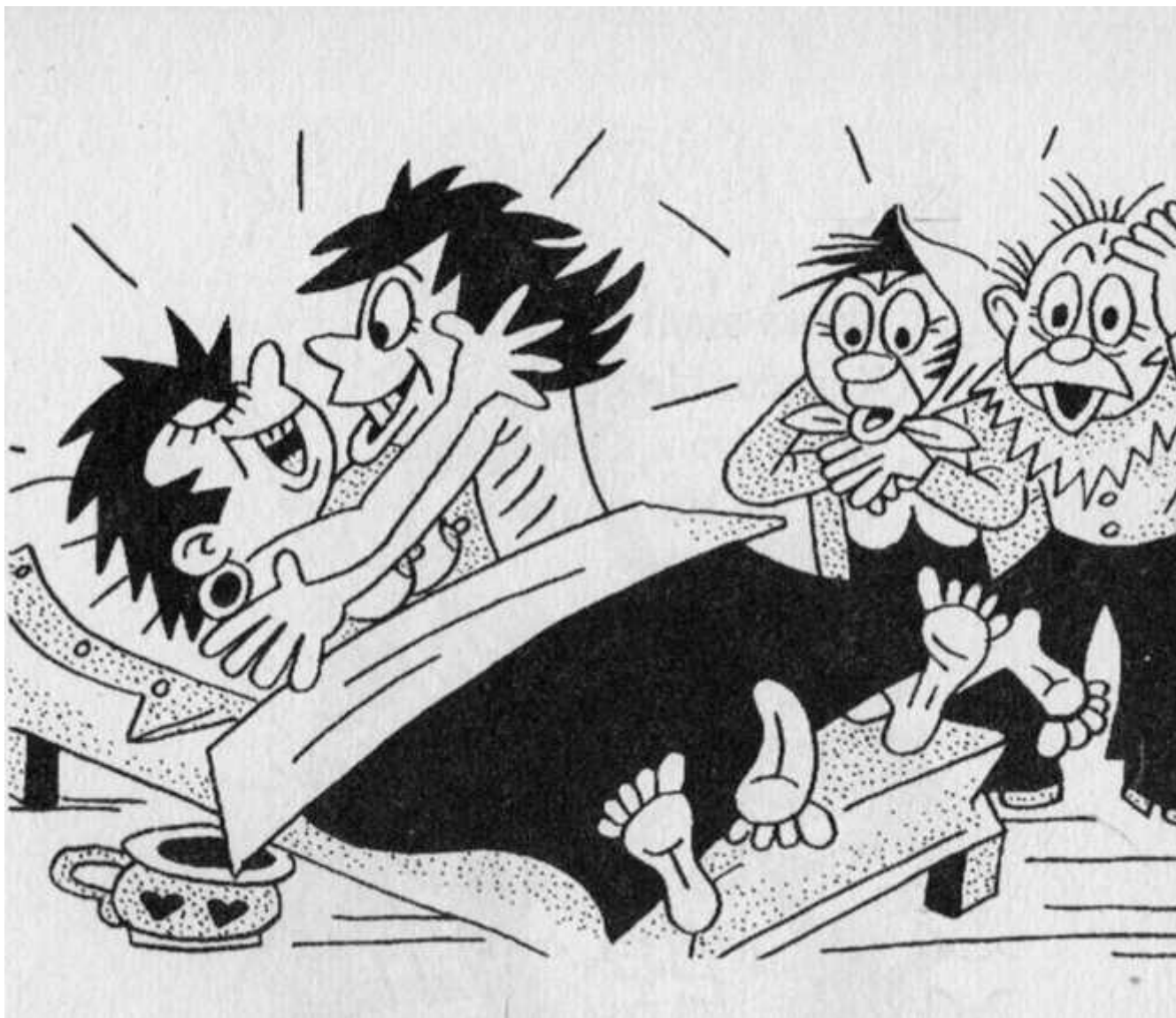

Līgojas bērza zari,
Vēzienus taisot lēnus.
Izšūpo, dzimtā mala,
Man dažus vārnulēnus
Skries mani vāmulēni,
Kapsētu klaigātāji,
Sauks mani atkal mājās,
Veikalu staigātāju.

Cosi fan tutte

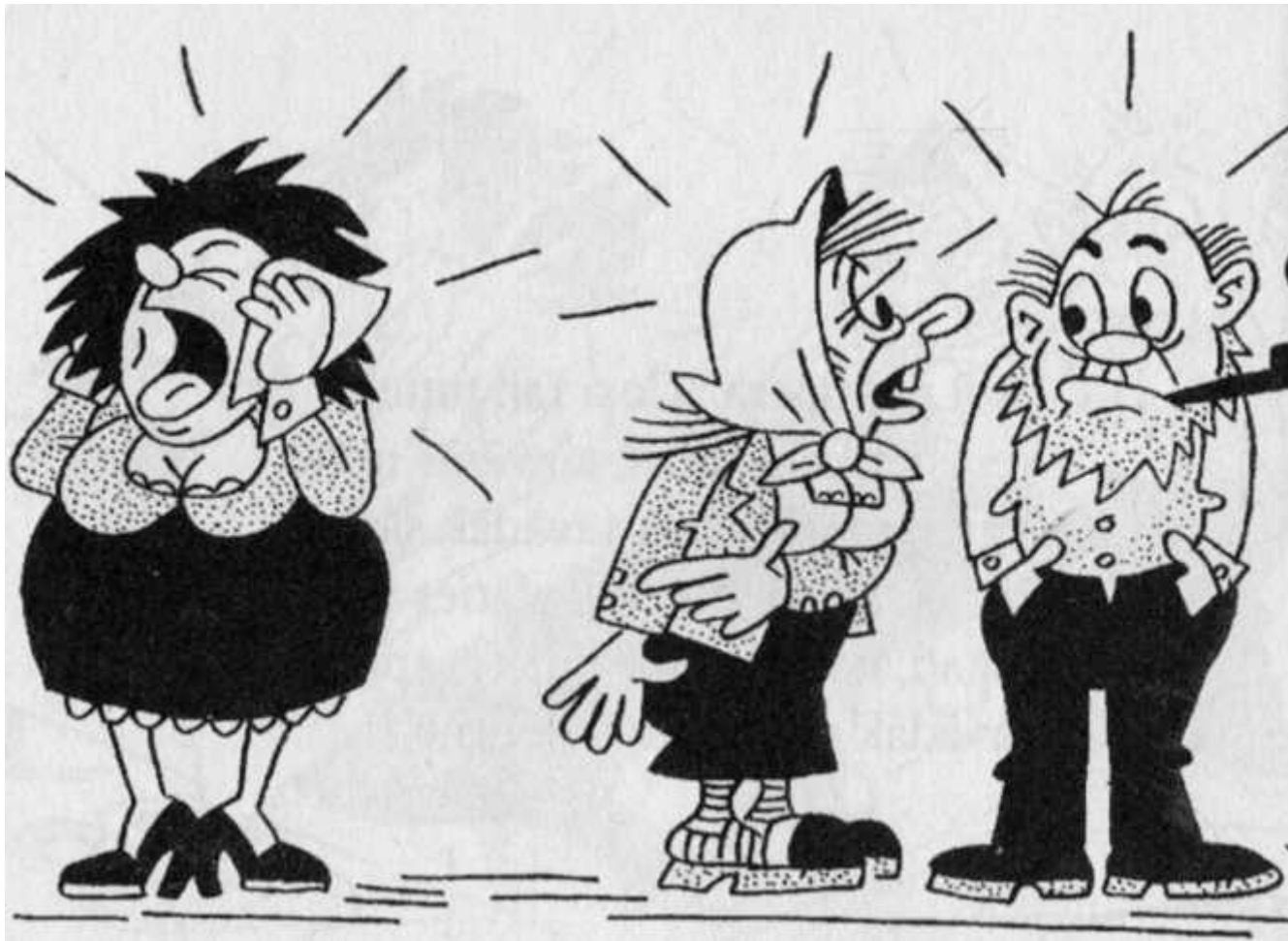
(Tā dara visas)

Atveda meitiņa puisīti mājās,
Pamīlinājās, pačubinājās,
Šis viņai bučiņu, šī viņam buču,
Nolikās gultiņā abi uz čuču.

Vecīši brīnījās - kā nu tā varot?
Meitiņa atcirta - visas tā darot!
Esot pat opera "Cosi fan tutte".
Vecīšiem, protams, aizvērās mute.
Agrāk to joku gan savādāk sauca,
Pirms tās fan toutes laulāties brauca.
Tagad, kad džinsos dibenu spīlē,
Savādāk runā, savādāk mīlē.

Te kādu dienu sauc večiņa veci:
Laikam jau bēdīgāk būšot ar precī,
Meitiņa viena stenot un pūšot,
Cosi ir projām, fan tutte drīz būšot!

Mednieku dziesmiņa

(Sacerēta mēldiņā
“Ko palīdz man krusttēvs”)

Vai esi tu nabags
Vai dižciltīgs lords,
Ir sieviešu medības
Aizraujošs sports.

Nav licence jāņem,
Kur gribi, tur brauc,
Jo meitenes medīt
It visur ir ļauts.

Ja stirnīnai mērķē,
Tā bēguļot sāk,
Bet meitene pati
Uz šāvīenu nāk.

Un, kad tu tā piešāviēs
Esi ikdien,
Ak, šausmas, no krūmiem
Tik vecenes lien!

Un tomēr, vai nabags
Tu esi vai lords,
Ir sieviešu medības
Aizraujošs sports.

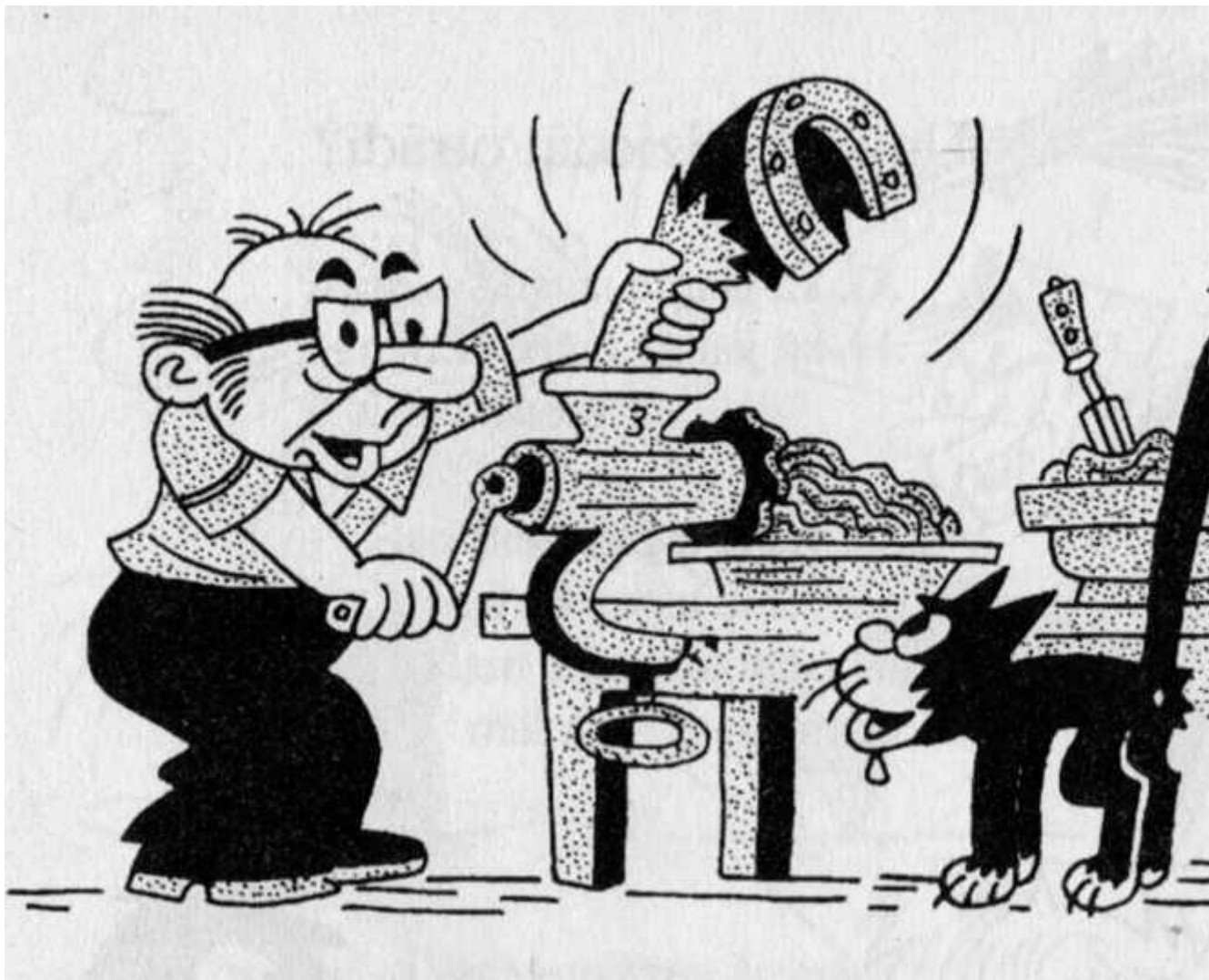
Var vecmeitas ļaunās
Mūs lādēt vai pelt,
Cik labi, ka spējam
Vēl stobrus mēs celt!

Un ja nu dziedāt otrādi?

Ai, kā jaunie tagad steidzas,
Ai, kā jaunie tagad skrien!
("Vecais valsis")

Ai, kā vecie tagad steidzas,
Ai, kā vecie tagad skrien!
Visus jaunos nogrūž malā,
Visās rindās pirmie lien.

Ne kā toreiz, senos laikos,
Rāmi brauca vectētiņš.
Sen jau čupā līnijdroška,
Samalts desās kumeliņš.

Ai, kā vecie tagad danco,
Ai, kā vecie tagad lec!
Saņem pensiju un algu
Un nemaz nav, pagāns, vecs.

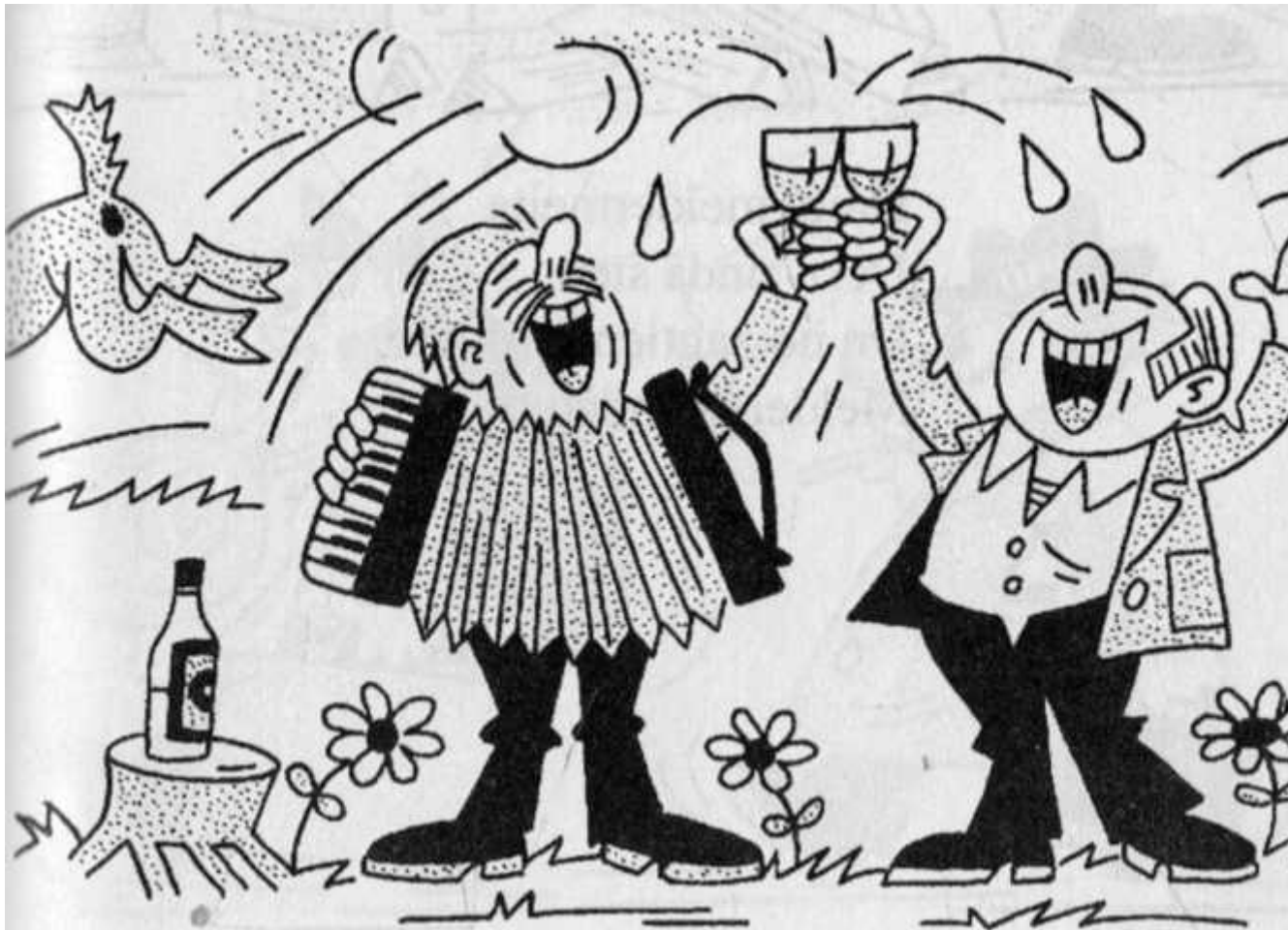
Lec kā toreiz zaļumballē,
Puķi pogcaurumā sprauž.
Tur, kur vecais pārlec pāri,
Jaunais krīt un kāju lauž.

Ai, cik veciem sirds vēl jauna,
Ai, cik veciem spirts vēl gars!
Vai tad var to turēt jaunais,
Ko vēl vecais šodien var?

Štrunts par visām līnijdroškām!
Lai tie gadi iet un nāk,
Mēs vēl paši rikšiem laižam
Tā, ka jaunie nepanāk!

Variācija par veco dzirnu tēmu

Rozenštrauha dziesmas
Visa tauta dzied.
Gadi skrien kā stirnas,
Arvien jautrāk iet.

Daiļā meldermeita
Desu rindā sten,
Un no zagtiem miltiem
Melders kandžu dzen.

Vecās liktendzīrnas
Mūsu mūžu maļ,
Draugi brauc tik iekšā
Un nebrauc atpakaļ.

Meldermazmeitiņa
Bērnudārzā iet.
Krievu mēlē viņa
Runā jau un dzied.

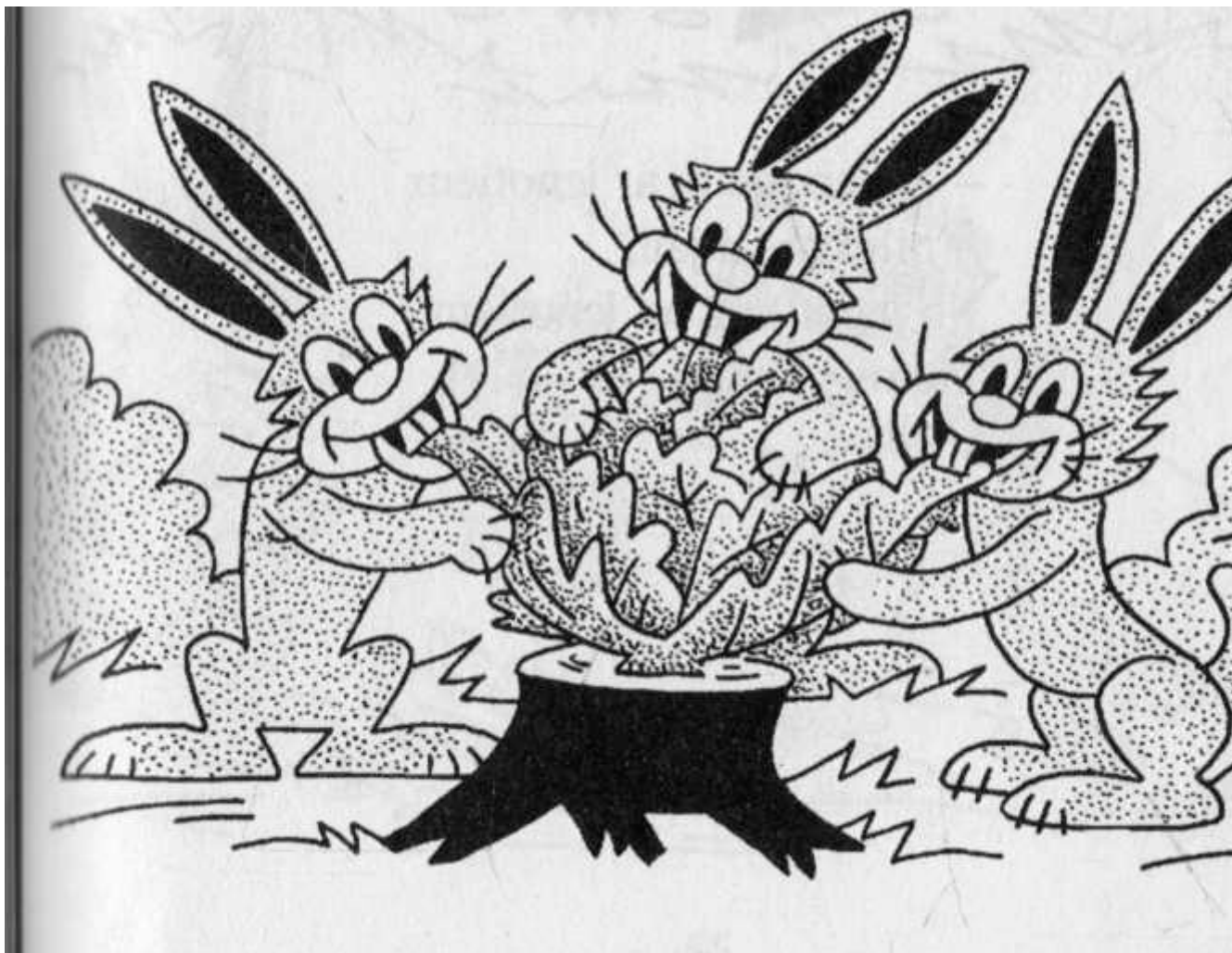

Miltu tresta priekšnieks
Ivanov Fedot
Dzimis te un audzis,
Latviski neprot.

Vecas likteņzīrnas
Mūsu mūžu maļ,
Jāved būs tas mēlders
Kaut kur atpakaļ!

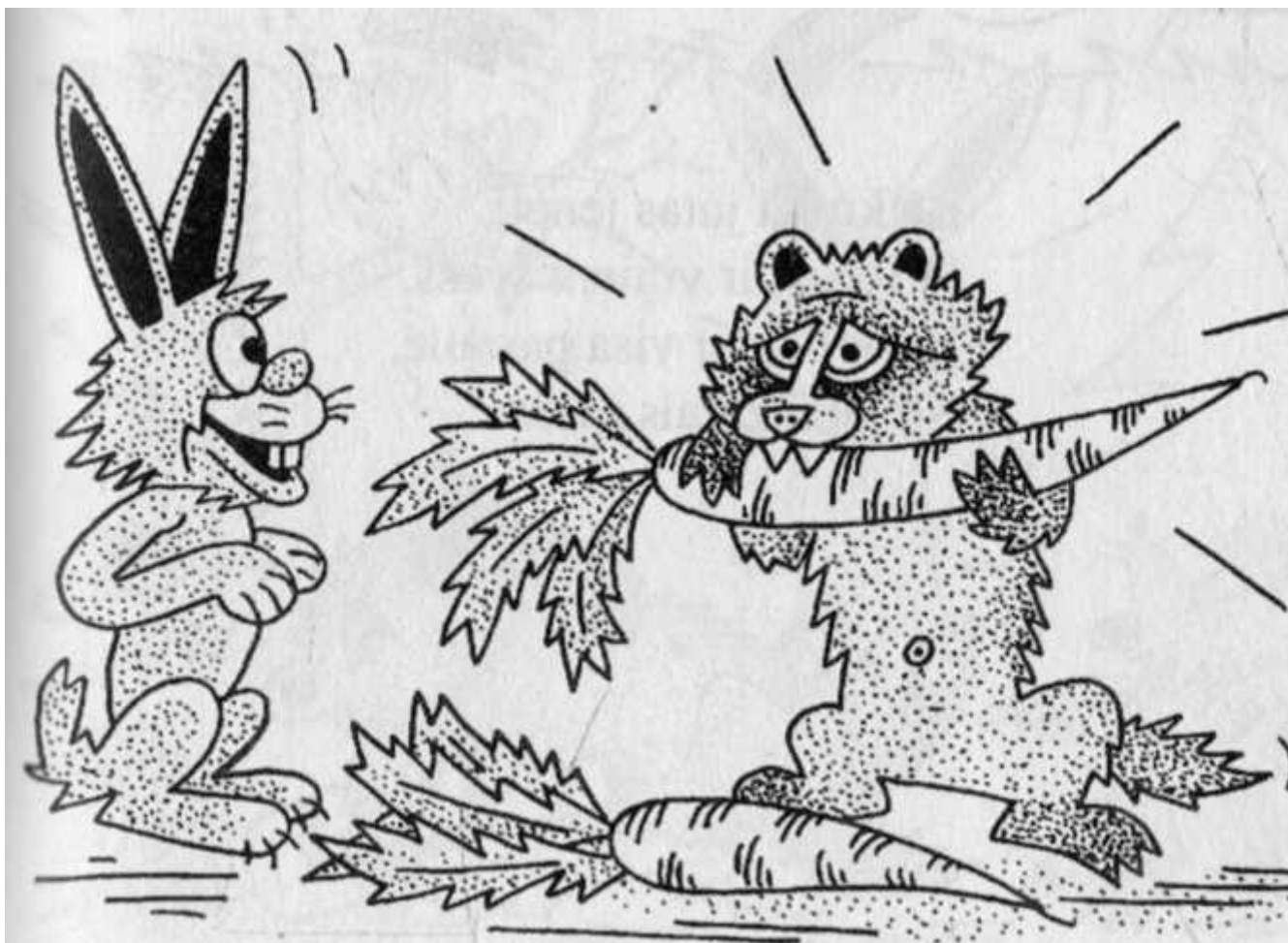
Dziesmiņa par jenotiem

Bij jauka dzīve zaķīšiem
Un vietas bija daudz,
Bet savairojās jenoti,
Un zaķi kori sauc:

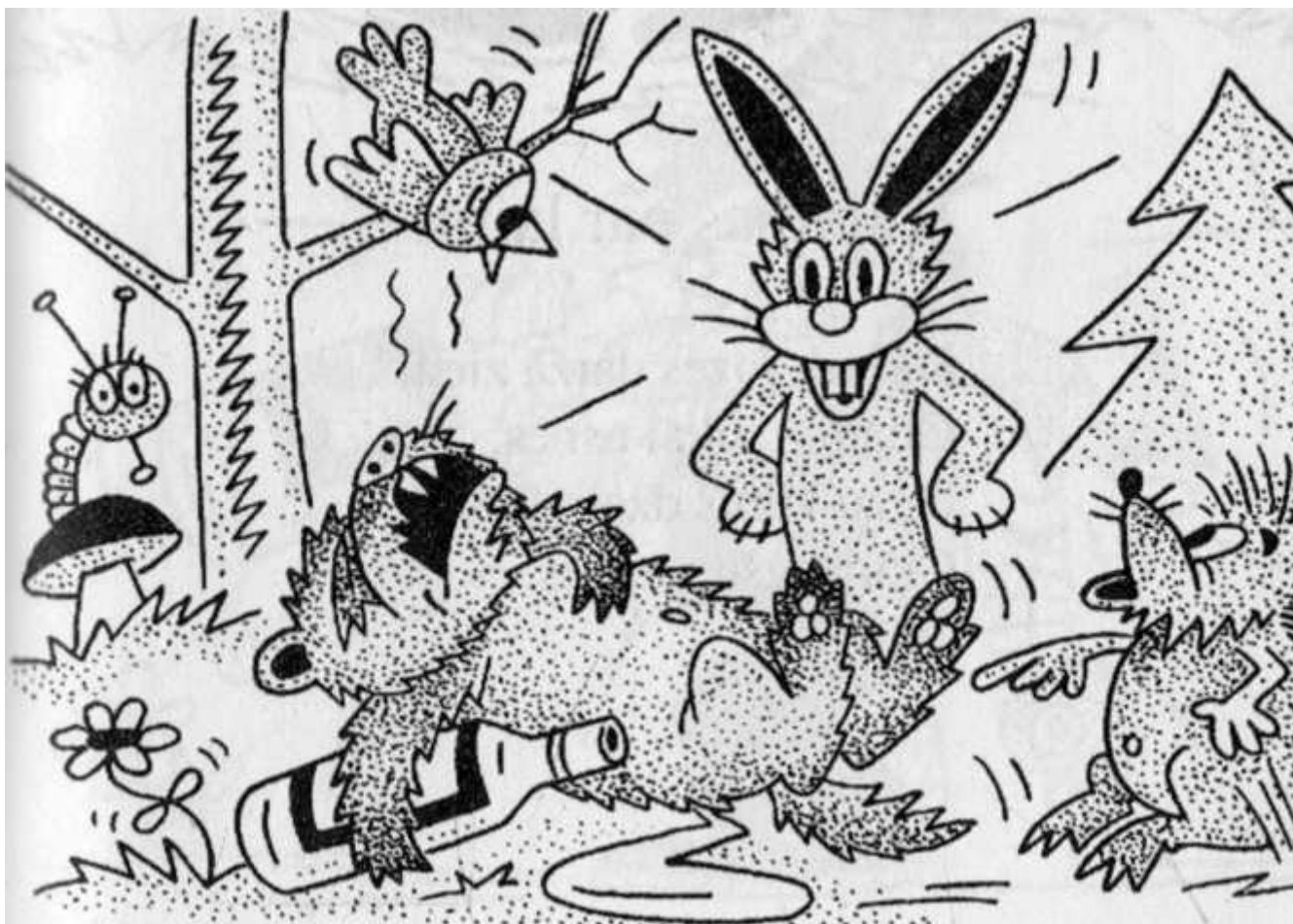
- Ar jenotiem, ar jenotiem
Ir pilni meži jau.
No jenotiem, no jenotiem
Mums glābiņa vairs nav!

Grib zaķīts uzkost burkānu,
Skat, jenots to jau ēd.
Grib zaķīts alā sildīties,
Bet tur jau jenots sēd.

Kā kungi jutās jenoti,
Jo kauns ir viņiem svešs.
Tiem pieder visa pasaule,
Ne tikai zaļais mežs.

Kad sērga mežā ielaista,
Nav viegli vaļā tikt.
Gan zaķīšiem, gan ezīšiem
Būs prātus kopā likt!

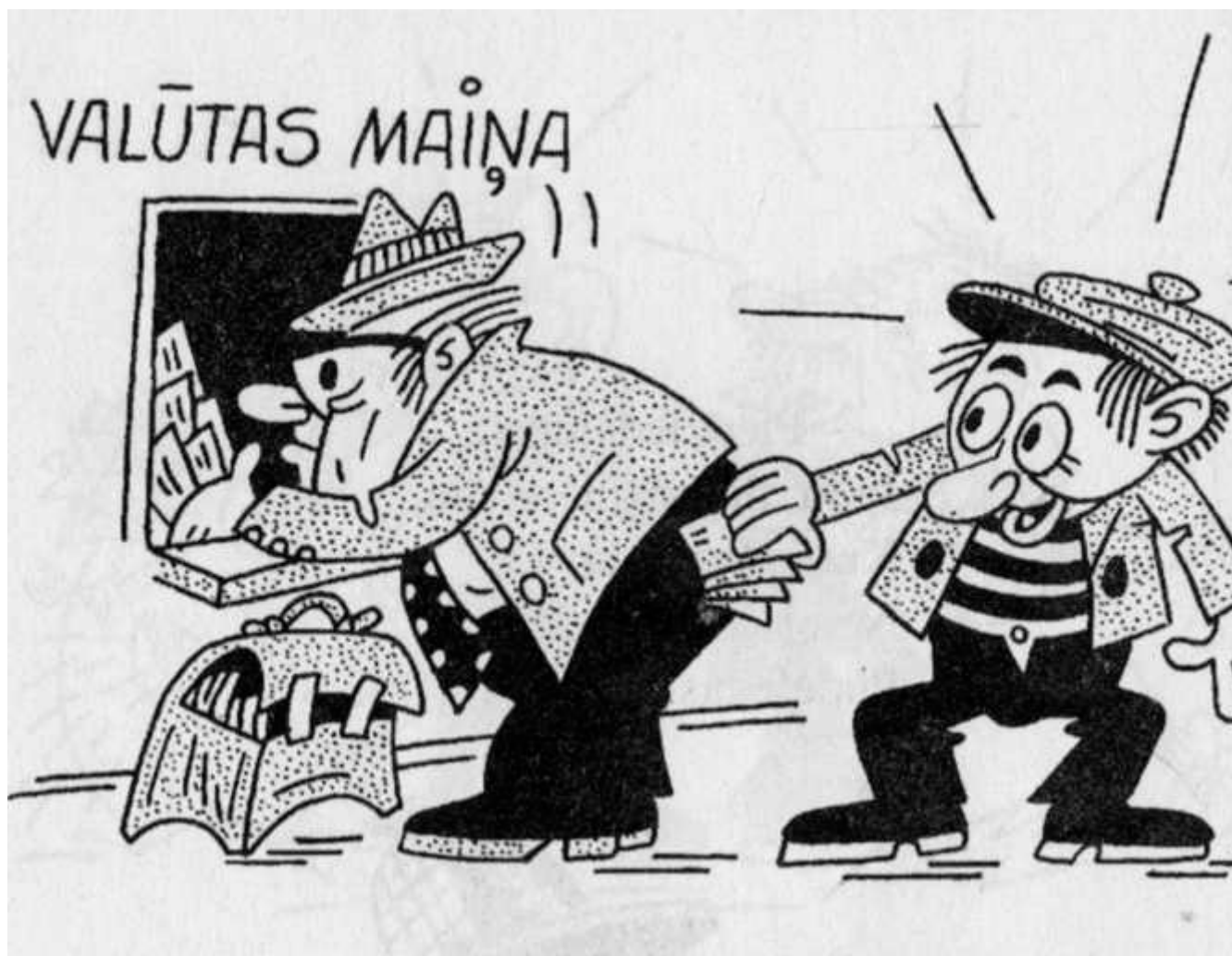
Kuplejas par laimi

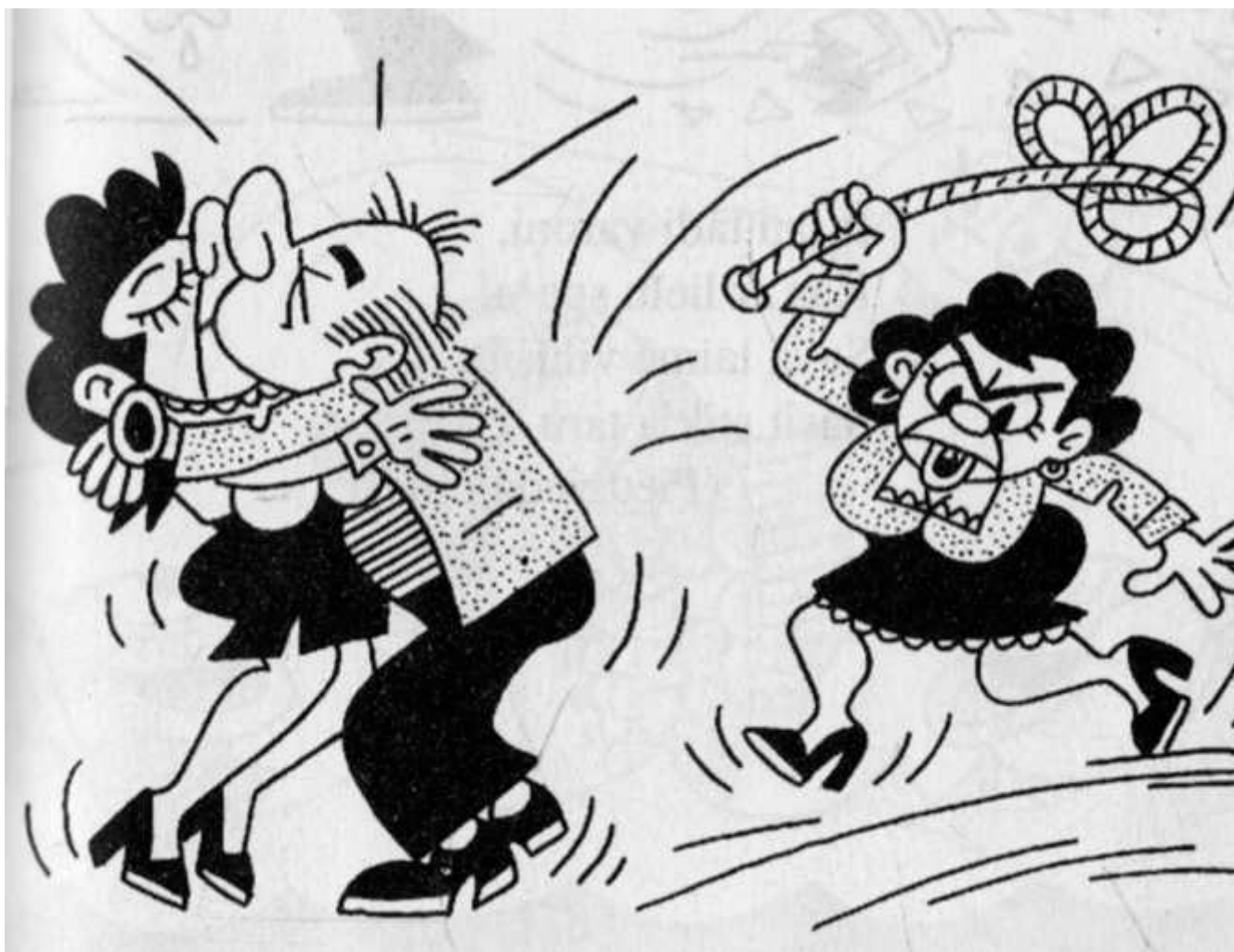
Dažam rozes dārzā zied,
Citam - tikai usnes.
Dažu vilnis dzelmē rauj,
Cītu augšup uznes.

Piedziedājums:
Ja tu, draudziņ, nezini,
Kur ir laime tava,
Nemeklē to pudelē,
Pudelē tās nava!

Ne jau visi krekliņos
Pasaulē mēs nākam.
Ne jau visi pasaulē
Iekārtoties mākam.
(Piedziedājums)

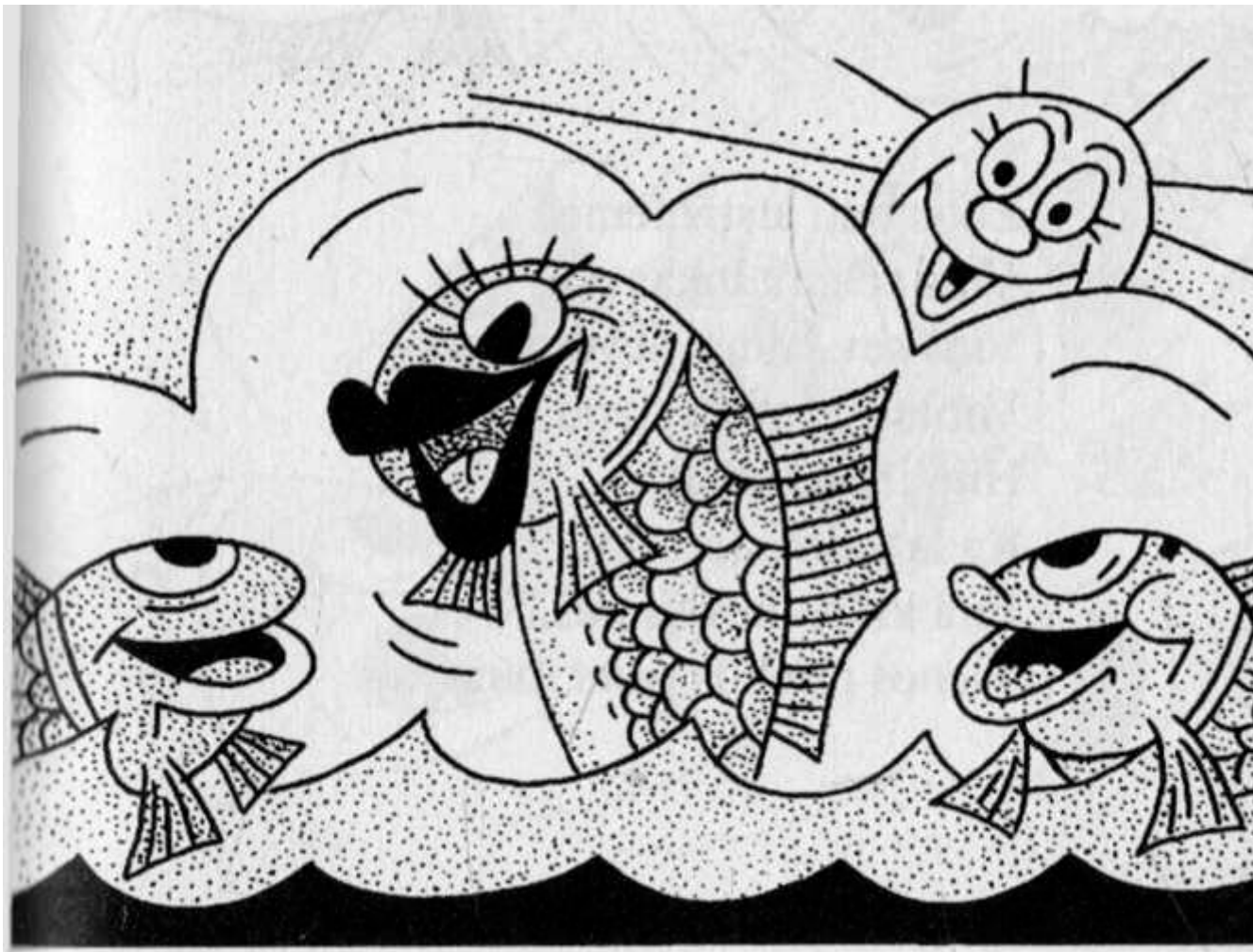

Var jau, laimi meklējot,
Skraidīt, sievas mainot.
Var jau, glāzi cilājot,
Tikai citus vainot.
(Piedziedājums)

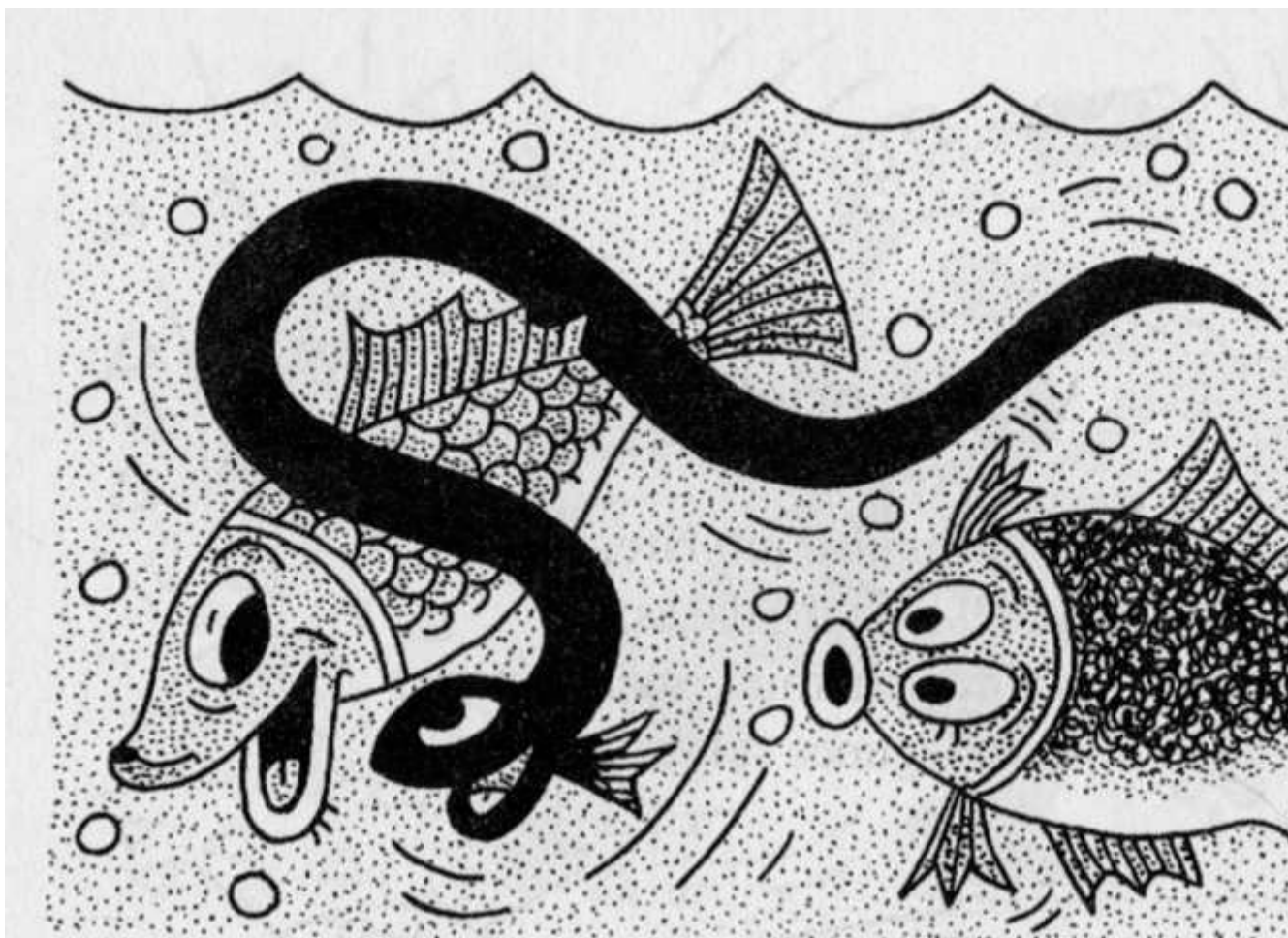

Ir jau tādi varoņi,
Kas ar lielu sparū,
Savā laimē vīlušies,
Sasit stikla tarū.
(Piedziedājums)

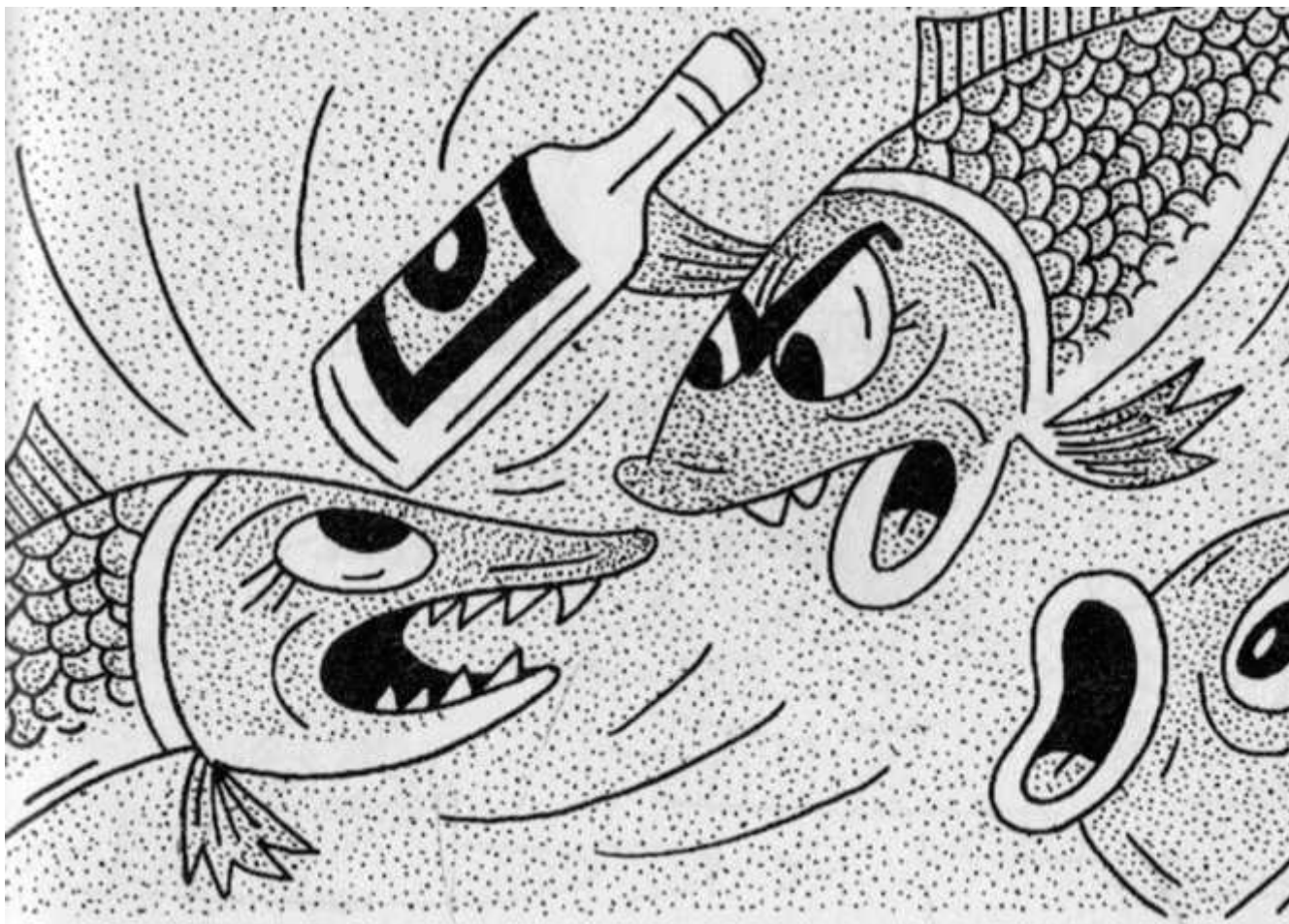
Vienos priekos

Laša kundze jubilāre,
Smalki viesi salasās:
Kaimiņš taimiņš, mencu pāris,
Šņabdegunes salakas.

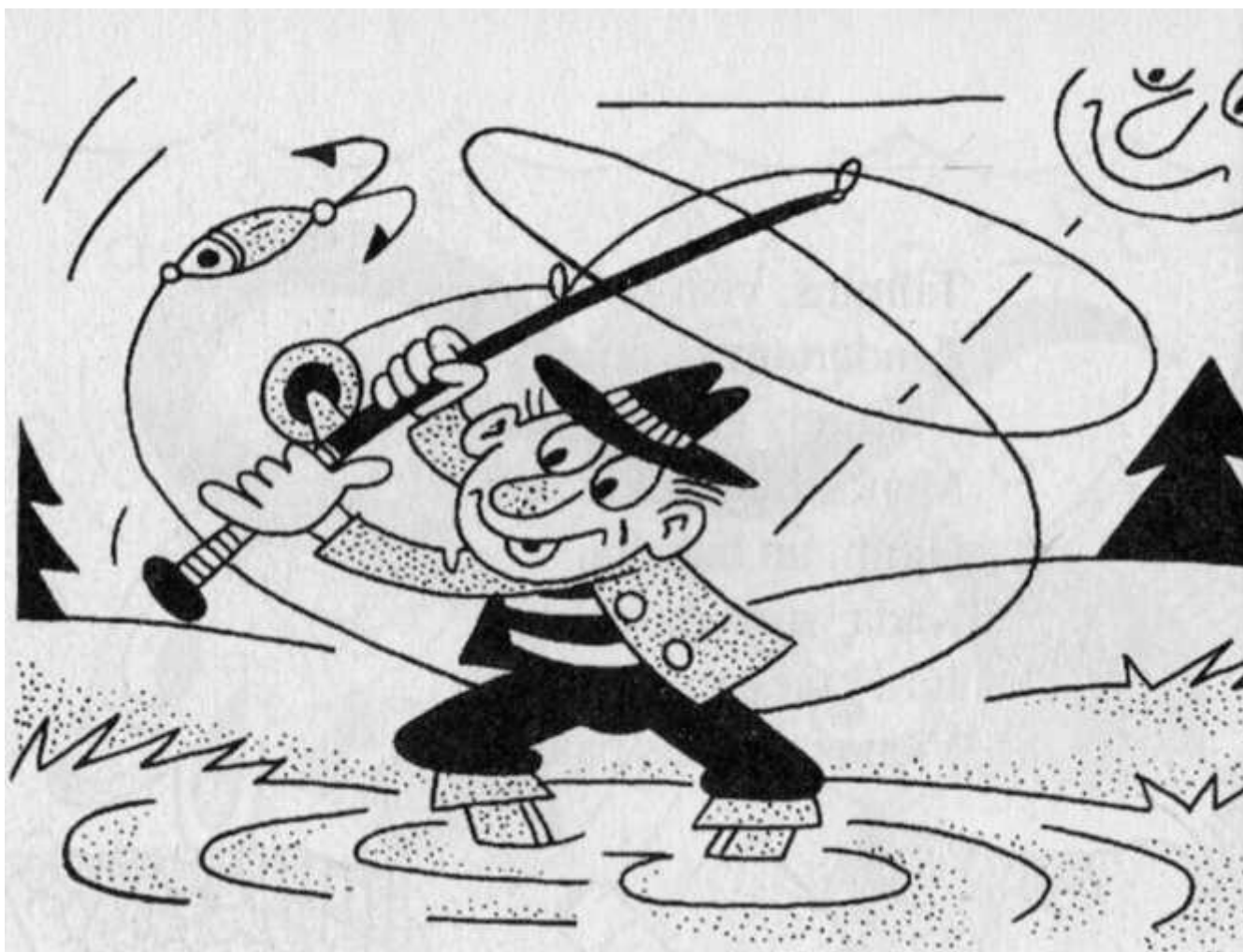

Zutis buti atstāt lēmis,
Viņš ap citu lokās nu.
Viņš sev jaunu sievu ņēmis
-Voblu Kambalajevnu.
Hihihī un hahahā,
Kāda vaina dzīvot tā?
Jūra krāc, un vēji pūš,
Vienos priekos paiet mūžs.

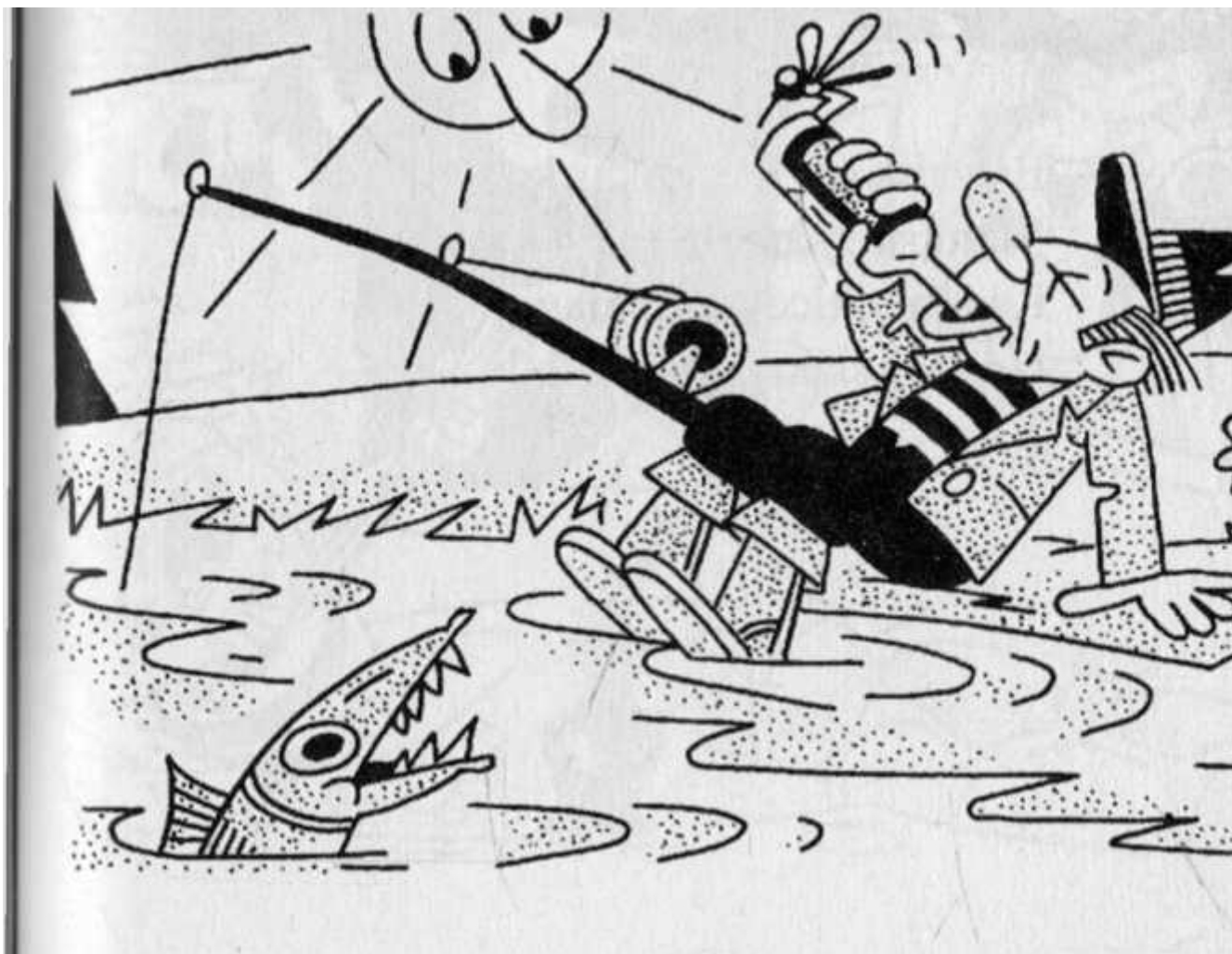

Taimiņš, visu polšu lacis,
Zandartam pa aci mauc.
- Nu reiz gan būs dzelmē tracis!
Menca pilnā rīklē sauc.
Hihihī un hahahā,
Kāda vaina dzīvot tā!
Jūra krāc, un vēji pūš,
Vienos priekos paiet mūžs.

Tinu, tinu

Ap to zivi, ap lidaku vienu,
Savu spininga pavedienu
Tinu, tinu vai visu dienu,
Bet tās copes kā nav, tā nav.

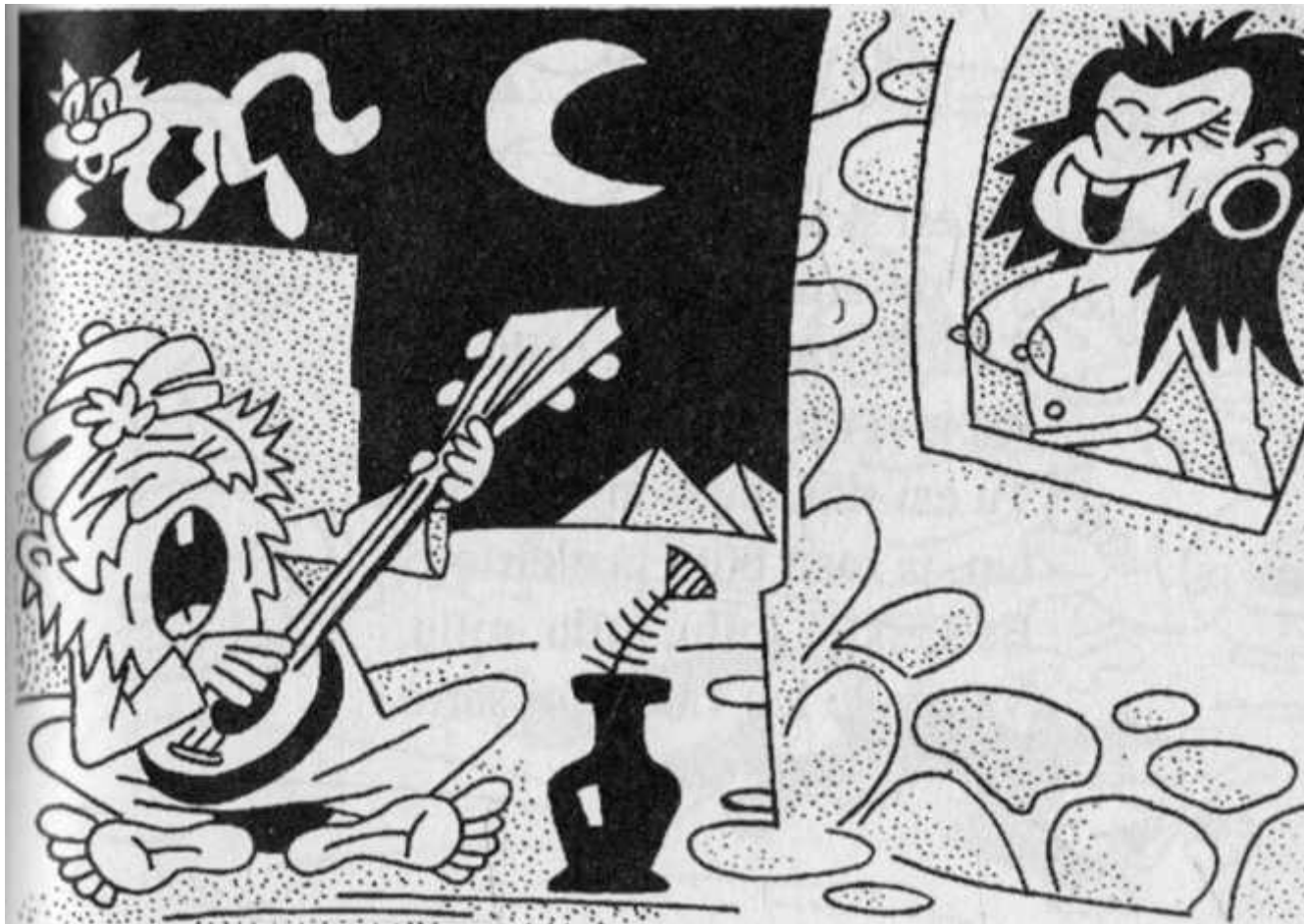

Kad jel reizi man sāksies cope?
Vai no bēdām būs jāsāk drope?
Un tas mirklis vai vispār bija,
Jeb vai vienkārši izlicies?

Es vairs nezinu, rokas kustas,
Metu šķērsām un metu krustām...
Kas man ticēs, ka smagi justā
Un vislielākā - norāvās!

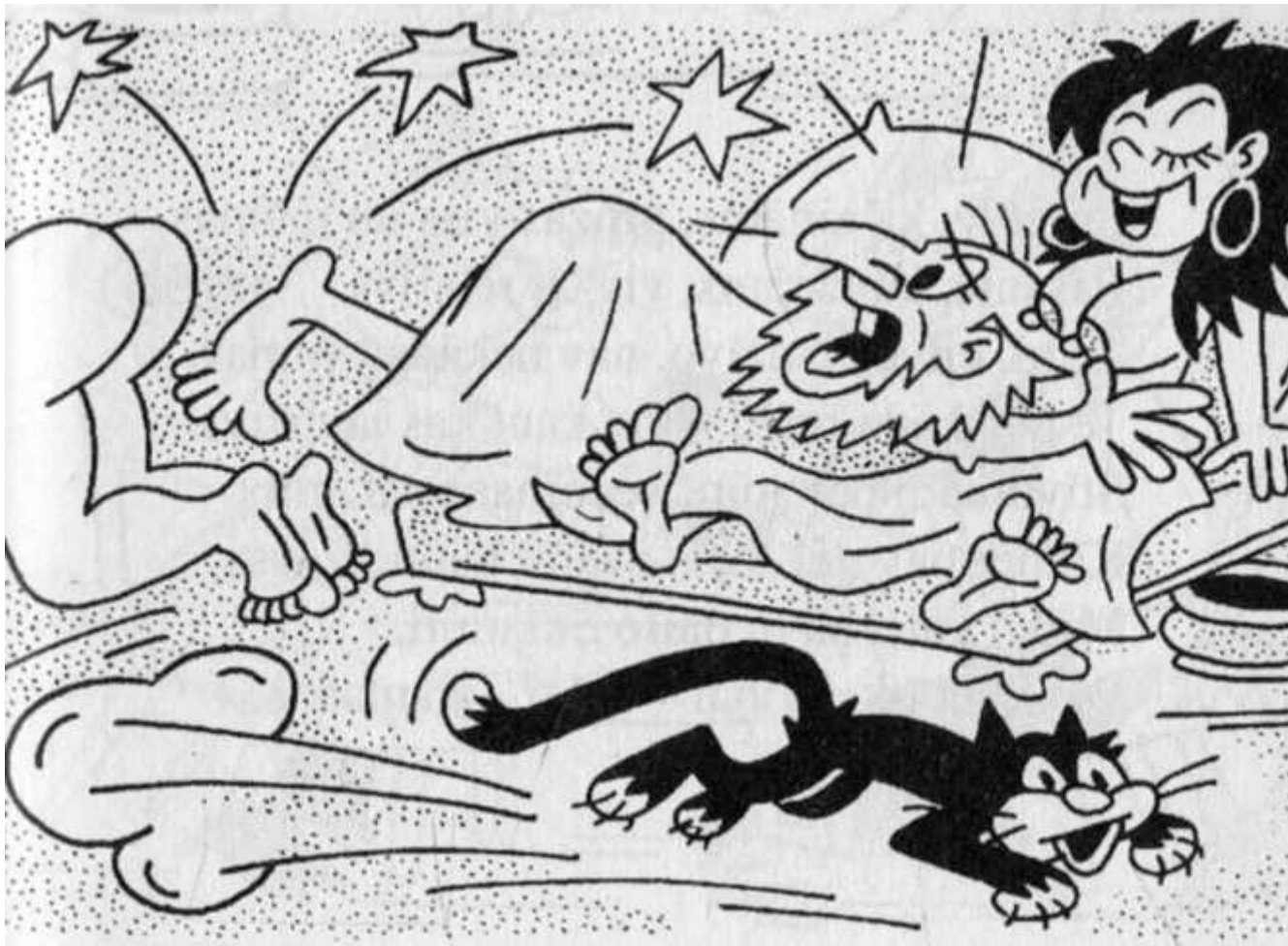
Sulamīte

Viņos vecos laikos
Palestīnas pusē
Valdīja, kā zināms, gudrais Zālamans.
Cik tam bija sievu, rakstu ruļļi klusē,
Tādas lietas nemēdz zvanīt lielais zvans.
Daži spēlē kārtis, citi dzer un plītē,
Zālamana hobijs bija meitās iet.
Skaistākā no visām bija Sulamīte,
Viņai vienai slavu
Augstā dziesma dzied:

Tu esi skaista, skaista, skaista!
Vai tiešām tu vēl nesaproti,
Ka tevi mīlu, mīlu, mīlu,
Ka tevi mīlu ļoti, ļoti?
Tu esi skaista, skaista, skaista!
Un, ja man būtu jāatkārto,
Es sauktu: mīlu, mīlū, mīlu,
Vai saule lec vai rietot sārto.

Sulamītes kājas, Sulamītes pleci,
Sulamītes acis un šis tas vēl cits
Padarīja traku vispār gudro veci,
Un viņš citām meitām bargi teica: - Škic!
- Liekas man, ka būtu sakūris es plīti
Un uz tās bez biksēm tagad jāšēž man!
-Allaž mēdza sacīt, gaidot Sulamīti,
Vecais meitu gēģers - gudrais Zālamans.

Pasaulē, kā zināms, grozās viss un mainās,
Pasaulē, kā zināms, viss ir relatīvs:
Te tu, cilvēks, dzīvo, nav nekādas vainas,
Te pēc kāda brīža - tev kaut kas jau stīvs!
Stīvumam par spīti, vecumam par spīti,
Kamēr nav vēl sācis zvanīt kapu zvans,
Mīliet katrs savu daiļo Sulamīti,
Dziediet tikai viņai - tā kā Zālamans!

Nepalaid garām!

Vilks ar aitiņu dzīro krodziņā,
Vilka ķepā guļ viņas rociņa.
Veldze dzirkstošā baltām putām zied,
Sirdis plosīdams, lapsa kūmiņš dzied:

-Neskumsti, neskumsti, neskumsti,
Dienas, ko pašreiz tu vadi,
Tās tavas skaistākās dienas ir,
Tie tavi labākie gadi!

Nežēlo bijušo, nežēlo,
Kamēr vēl varam, lai darām.
Paskaties, laime tev pretī nāk,
Nepalaid, nepalaid garām! -

Vilks to aitiņu ilgi dejā griež,
Mājup vadīdams, sev pie krūtīm spiež.
Kopš tā vakara, ļaudis runā tā,
Skaistā aitiņa vairs nav manīta.

Vilks ar aitiņu atkal krodziņā,
Tik šoreiz tā - cita aitiņa.
Veldze dzirkstošā baltām putām zied,
Sirdis plosīdams, lapsa kūmiņš dzied.
piedziedājums

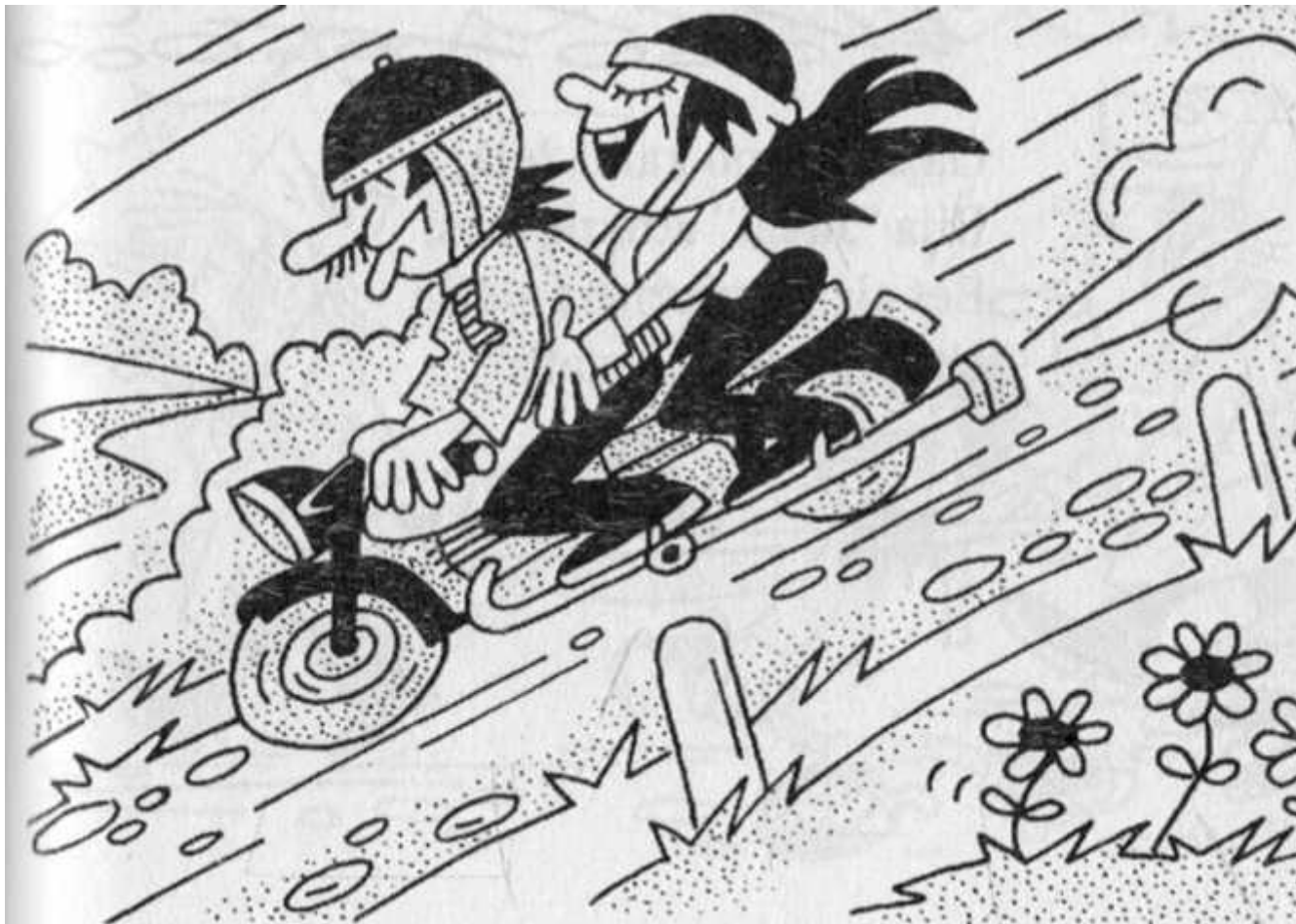

Vilks to aitiņu ilgi dejā griež,
Mājup vadīdams, sev pie krūtīm spiež.
Katrai aitiņai nevar skriet vis līdz
-Kopš tā vakara vilks nav pamanīts.
Piedziedājums

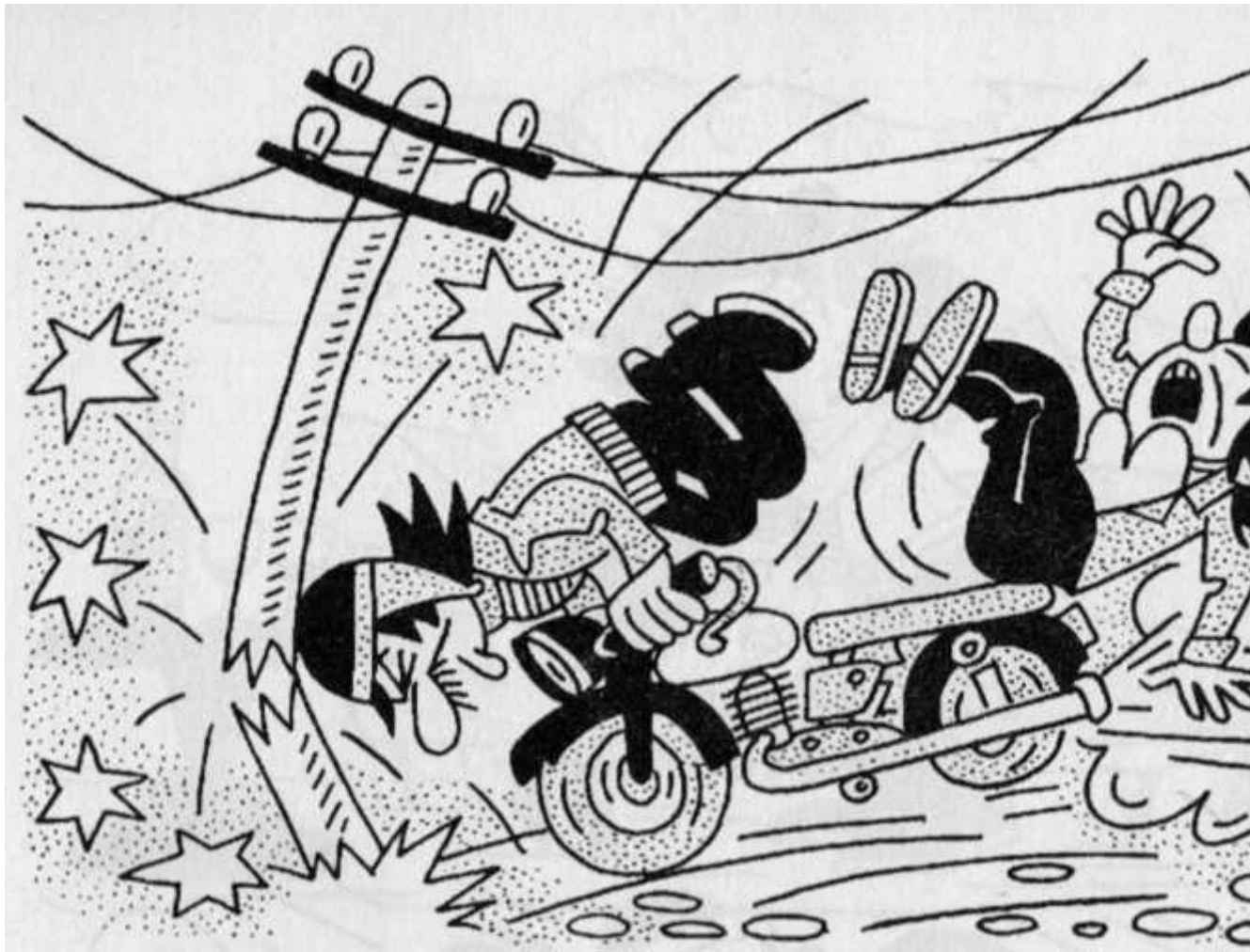
Mototūrista dziesmiņa

Tik pie Gaujas, tik pie Gaujas,
Tik pie Gaujas vēlos būt...
Kamēr veči darbā raujas,
Steidzu līgaviņu gūt.

Brauksim, meitenīt, ar "Javu"
Garās bikses aši pērc,
Dzīvi apdrošini savu,
Manējā neko nav vērts.

Gāja ceļš no kalna lejā,
Bija "Javai" ātrums labs,
Bet aiz pagrieziena slējās
Varens telefona stabs.

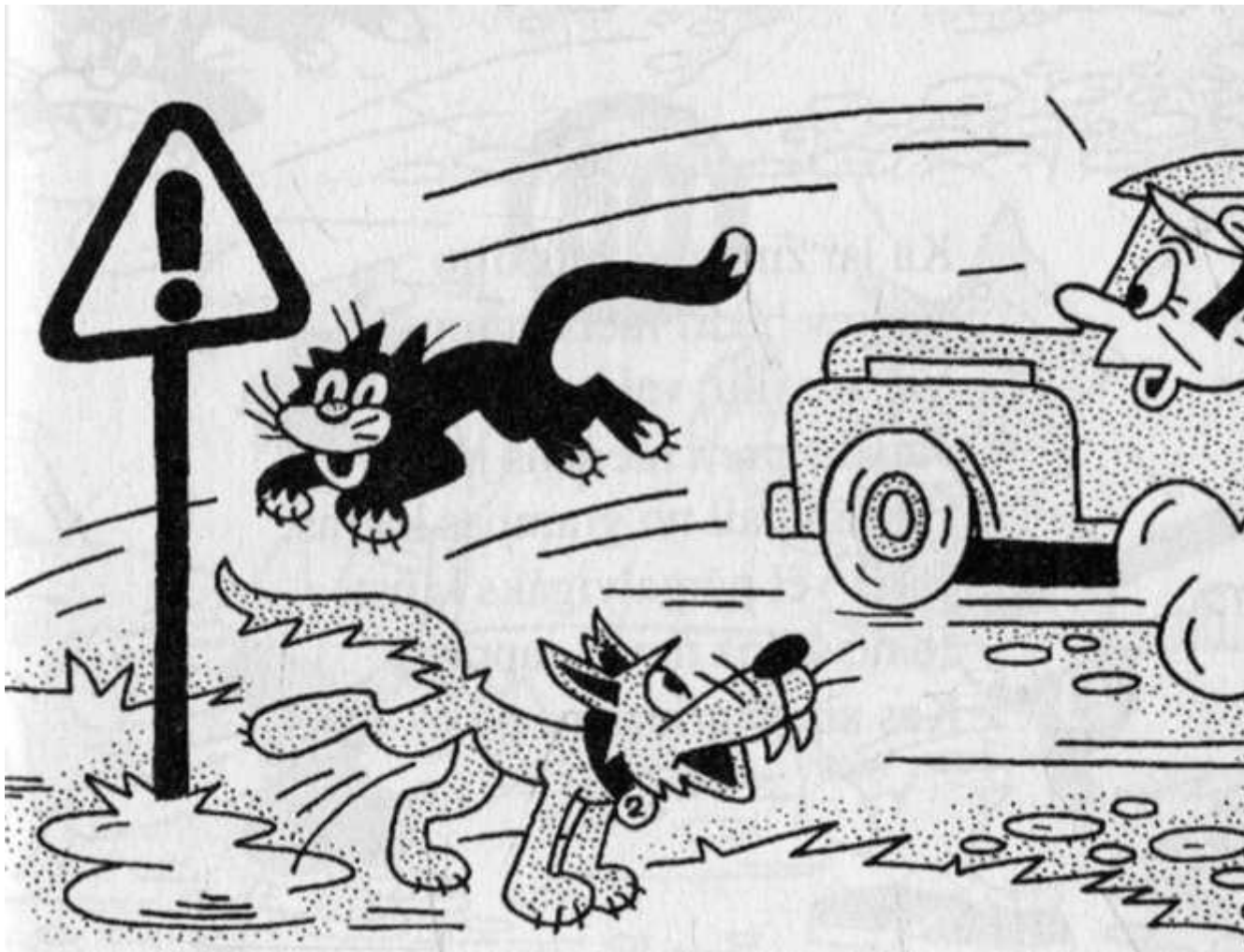

īsa mūsu laime bija...
Nu ar citiem meiča brauks.
Vāģis autoinspekcijā
-Paliec sveiks, mans ātrais draugs!

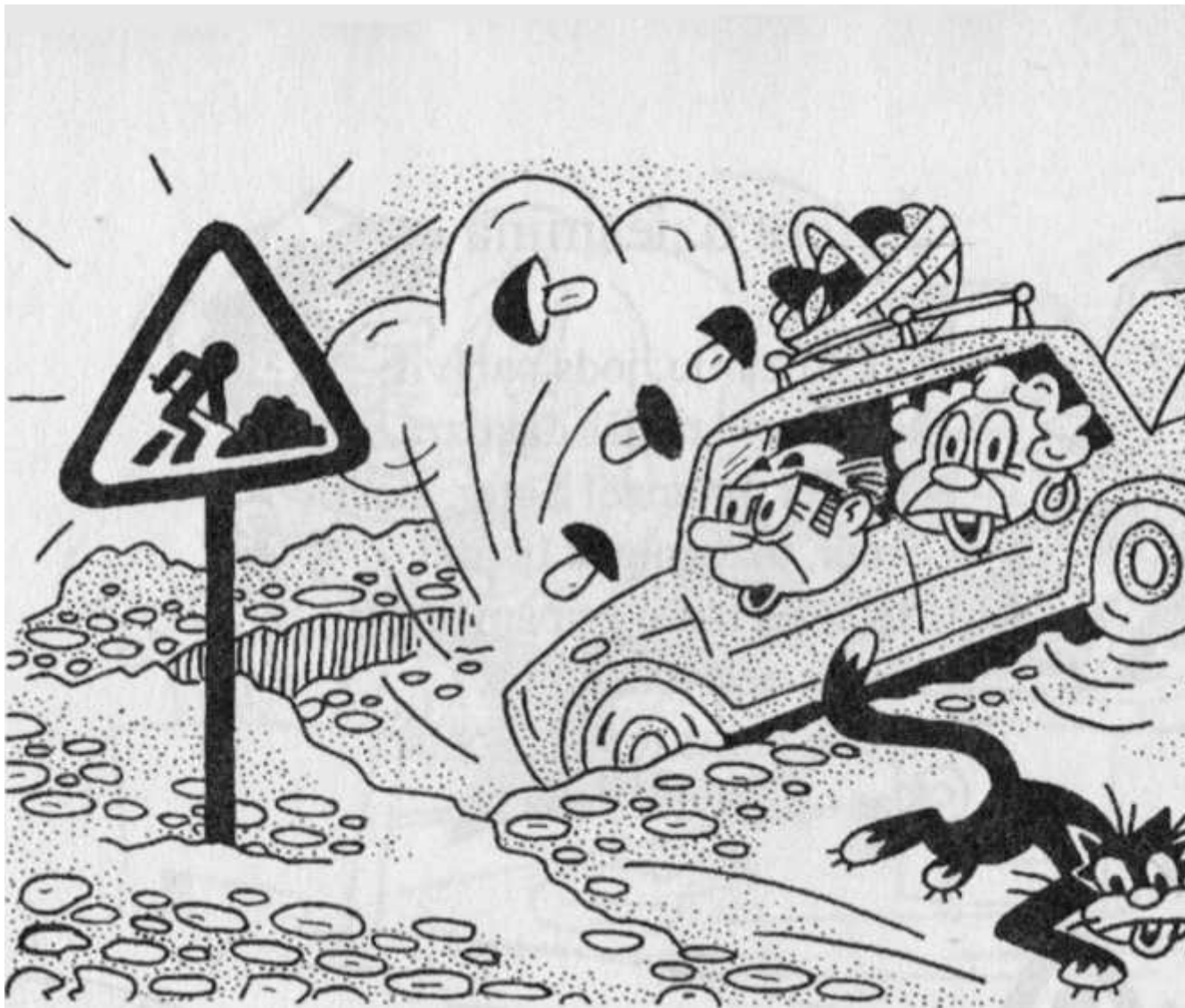
Sveika, Gauja, plūsti knaši
Tur, kur baltā jūra zied.
Kur es esmu - miniet paši,
Man vairs tālu neaiziet.

Šoferu dziesmiņa

Cik to zīmju, jods parāvis,
Visās ceļa malās daudz:
- Šofer, bremzē! Šofer, stāvi!
Šofer, uzmanīgāk brauc!

-Bet, kad laimi gribam atrast,
Zīmes nebrīdina mūs.
Un ne velna nevar saprast,
Kas aiz pagrieziena būs.

Kā lai zin, vai cēlis tiltu
Vai tev bedri racis draugs?
Vai ar viltu, vai bez viltus
Panāks pretī meitēns jauks?

Dažam bail no grambas katras,
Dažs vēl pārgalvīgāks kļūst
-Jo ne velna nevar saprast,
Kas aiz pagrieziena būs.

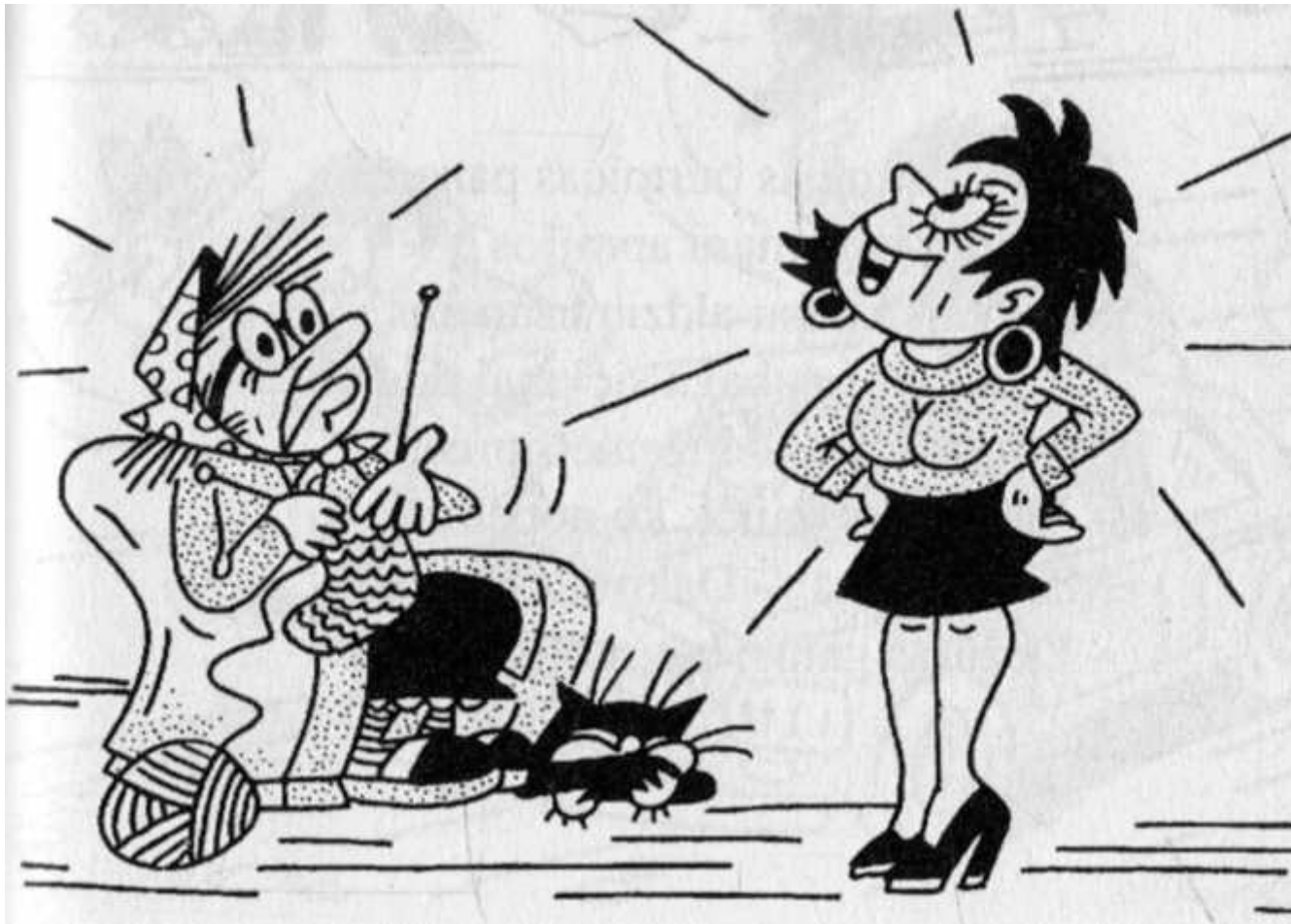
Gan mēs paši sevi baram,
Gan mūs inspektori bar,
Bet, ja kāds mums dzenas garām,
Spiežam gāzi, cik tik var.

Toties dzīvē, kā jau aprasts,
Visi priekšā palaiž mūs,
Kad ne velna nevar saprast,
Kas aiz pagrieziena būs.

Ceļa zīmes ceļu malās
Vienmēr uzmanīties sauc.
Cik to zīmju galu galā
Visās ceļu malās daudz!
Bet, kad laimi gribam atrast,
Zīmes nebrīdina mūs,
Un ne velna nevar saprast,
Kas aiz pagrieziena būs.

Es biju māmiņai...

Es biju māmiņai viena pati meitiņ,
Nezinu, kādu vīru ņemt.
Māmiņa saka: - Skolotāju preci!
- Vai, vai, māmiņ, grūti lemt.

Skolotājs mājās burtnīcas paņems,
Kad gan viņš mani apmīļos?
Skolotājs knapu aldziņu saņems,
Ko gan viņš nabaga sieviņai dos?

- Māmiņa saka: - Inženieri precī!
- Vai tad šis vairāk ko nopelnīs?
- Māmiņa saka: - Dakteri precī!
- Dežūras garas, bet rublis īss.

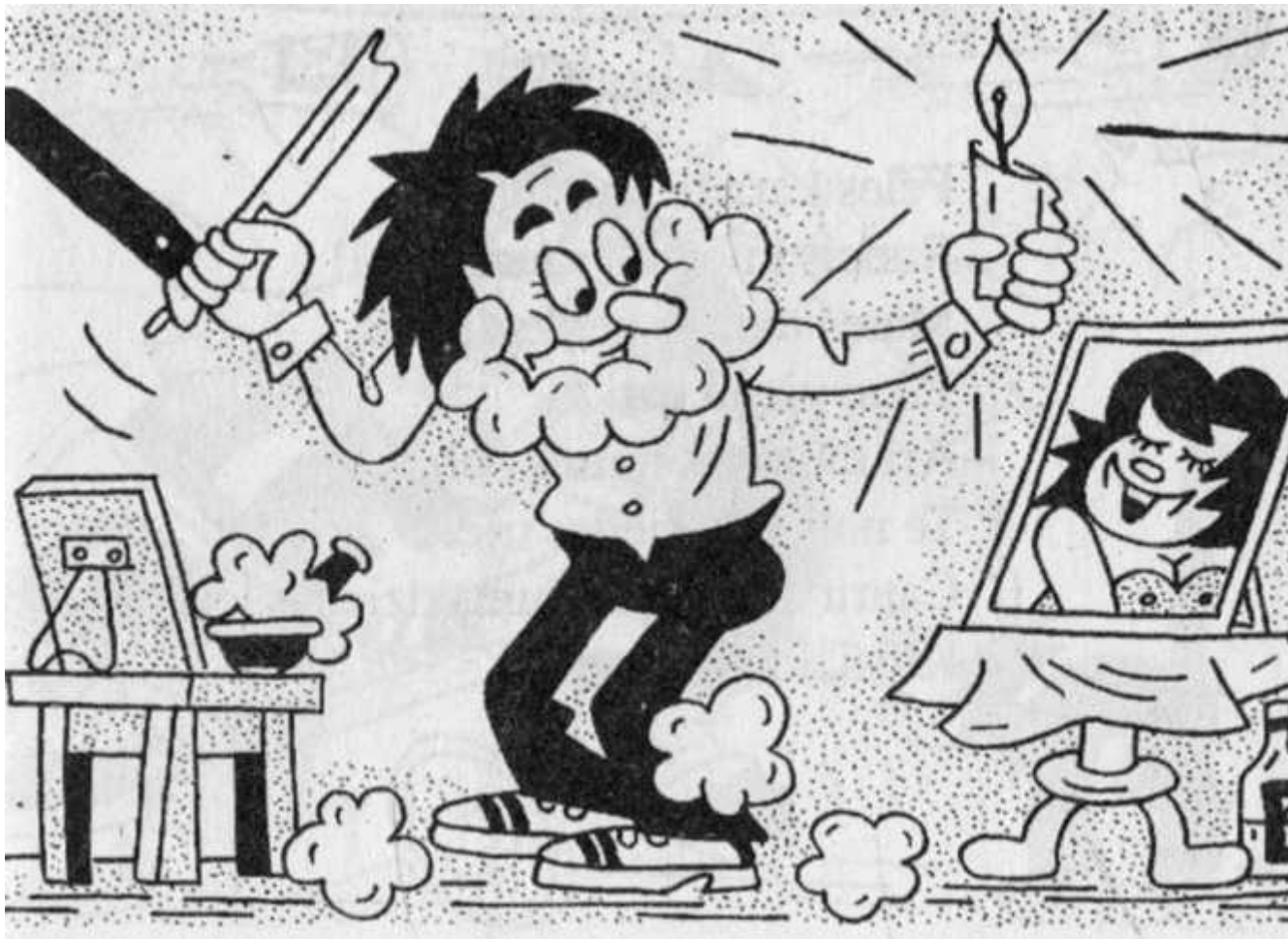
Iešu pie kurpnieka - klipu, klapu, klapu...
Lai mani kurpnieka sievu sauc,
Mācīti vīri nestāv viņam blakus,
Kurpnieks tiem garām ar auto brauc!

Pelnrušķīte

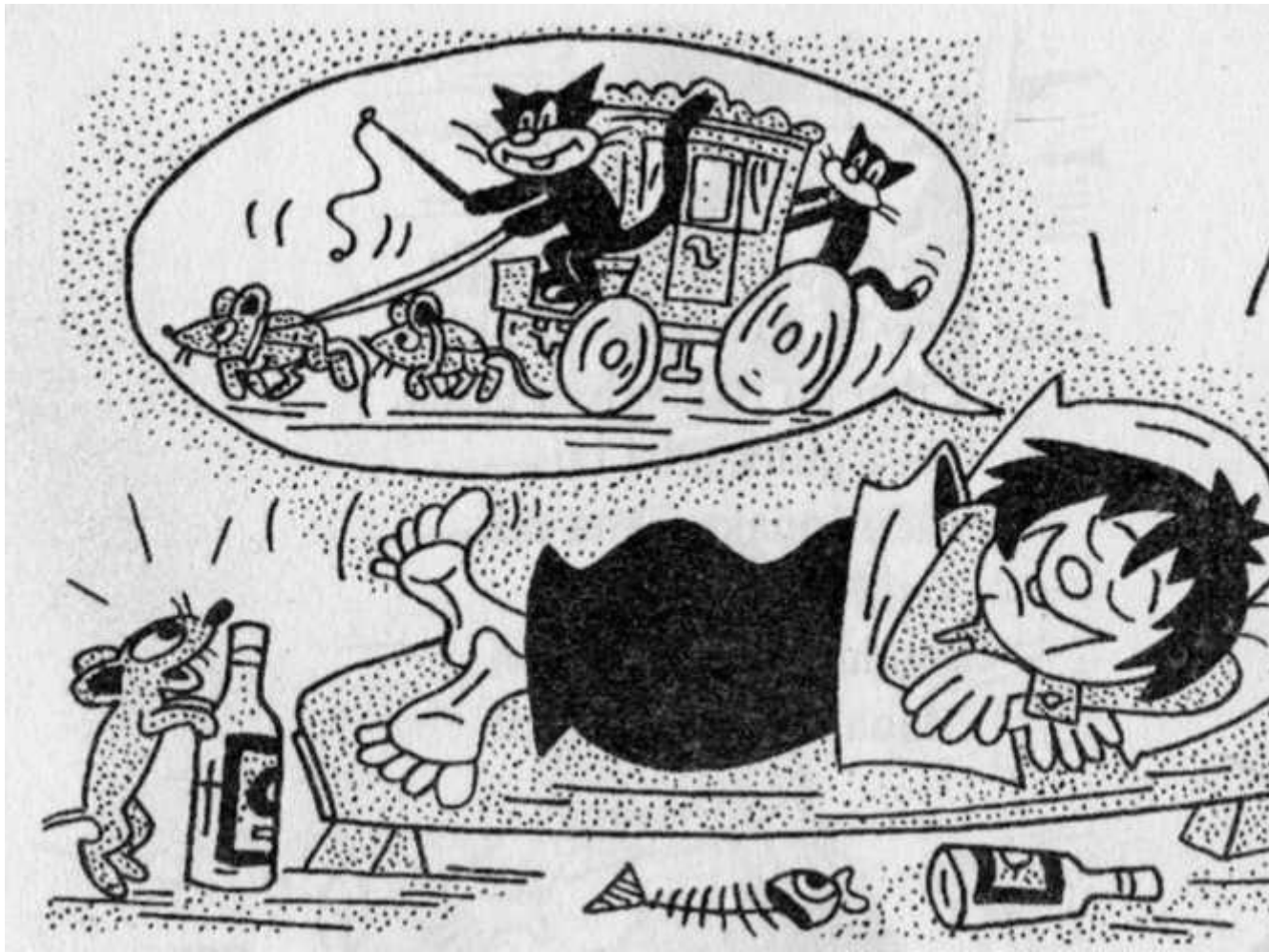

Visas lepnās mātes meitas
Manai pilij garām iet.
Jumta spraugās zvaigznes raugās,
Un pa kaktiem vēji dzied.

Nav ne spoguļu, ne zīda,
Kas tik grezni sienas klāj.
Čīkst un ļogās dēļu grīda,
Vecā gulta līdzī tai.

Taču šonakt manā pilī
Visi logi gaiši spīd.
Gaidu tevi, gaidu tevi,
Mana mīļā pelnrušķīt.

Peles kariatē jau jūgtas,
Runcis kučieris sauc: - Nū!
Mātes meitas netiks lūgtas,
Tikai viena pati tu.

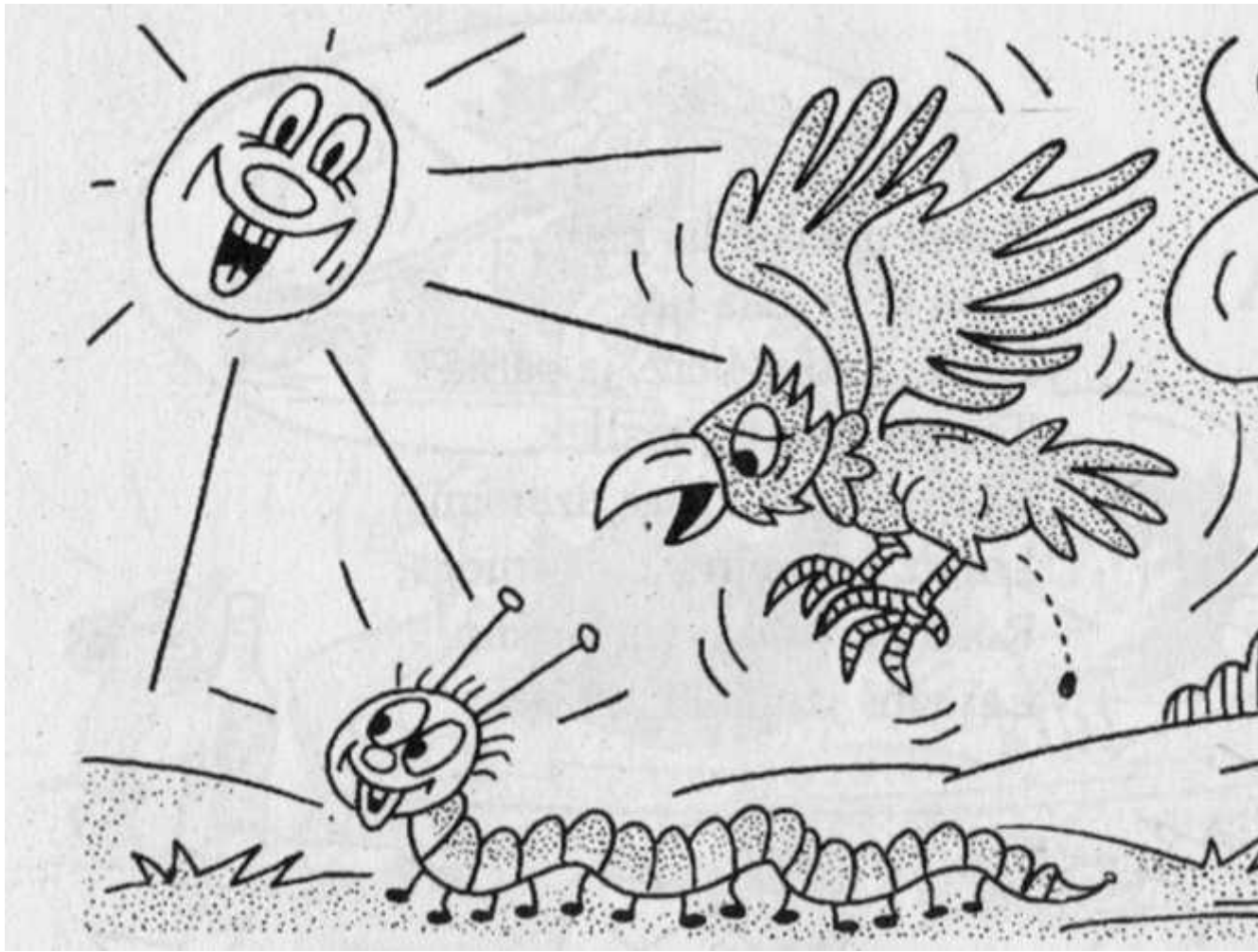
Ari mūzikas mums nebūs.
Te no viņas sienas trīc.
Cauru naksniņu mums dziedās
Klusi, klusi circenīts.

Bargā pamāte lai pati
Savā ķēķi galā tiek
Un lai katlus berž, ja patīk.
Tev pie manis jāpaliek.

Kad mēs pilī kāzas dzersim,
Lai uz galdiem nekrīt sniegs,
Rokā pārvaldnieku ķersim,
Lai viņš jaunu juntu liek.

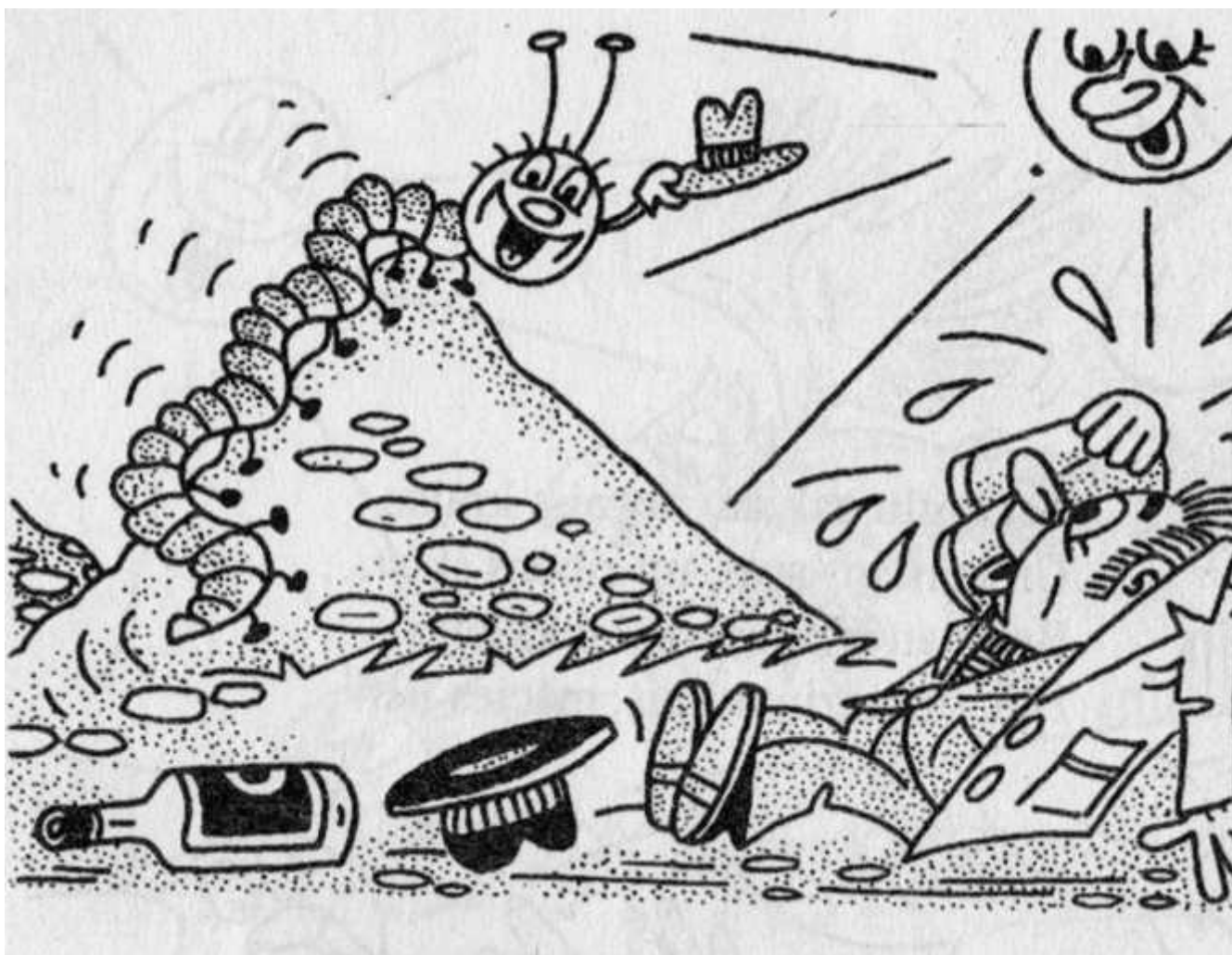
Tārpa kuplejas

Lai ērgļi trako, gaisos skrienot,
Kur saule lec un gaisma svīst.
Es tārpīš sīks, eš tikai lienu.
Hei, draudziņ mīlais, mācies līst!

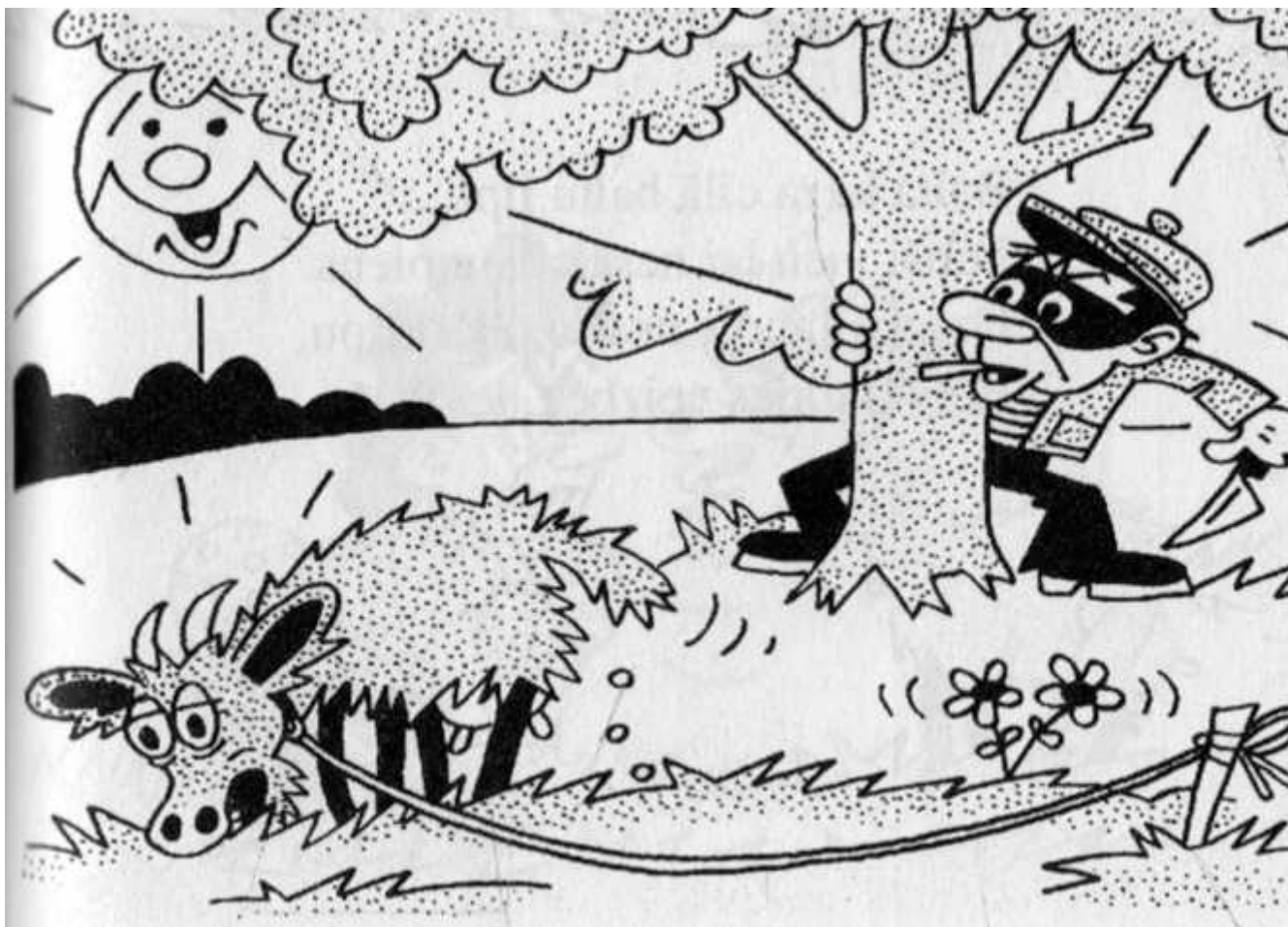
Pār ērgļu galvām negaiss krājas
Un pērkons sper, un zibens šķīst.
Bet man ir miers un labi klājas.
Hei, draudziņ mīļais, mācies līst!

Lūst ērgļiem spārni, reizēm kakli
Un ilgi rētas nesadzīst.
Es dzīvs un vesels lienu čakli.
Hei, draudziņ mīlais, mācies līst!
Raug, cits pēc cita noiet malā,
Kas strauji kāpj un smagi svīst.
Bet es, tas rāmais, - kalna galā!
Hei, draudziņ mīlais, mācies līst!

Kad neko nevar saprast

(Variācijas par balto kazu)

Balta kaza zaļā pļavā ganās,
Miets un saite balto kazu tur.
Ja tu kādreiz tiksī rokās manās,
Tu tāpat vairs nespruksi nekur.

Balta kaza cilā baltu ļīpu,
Droši vien lai nesakarstu piens.
Daudzi ļaudis neslimo ar gripu,
Bet no mīlas neizbēg neviens.

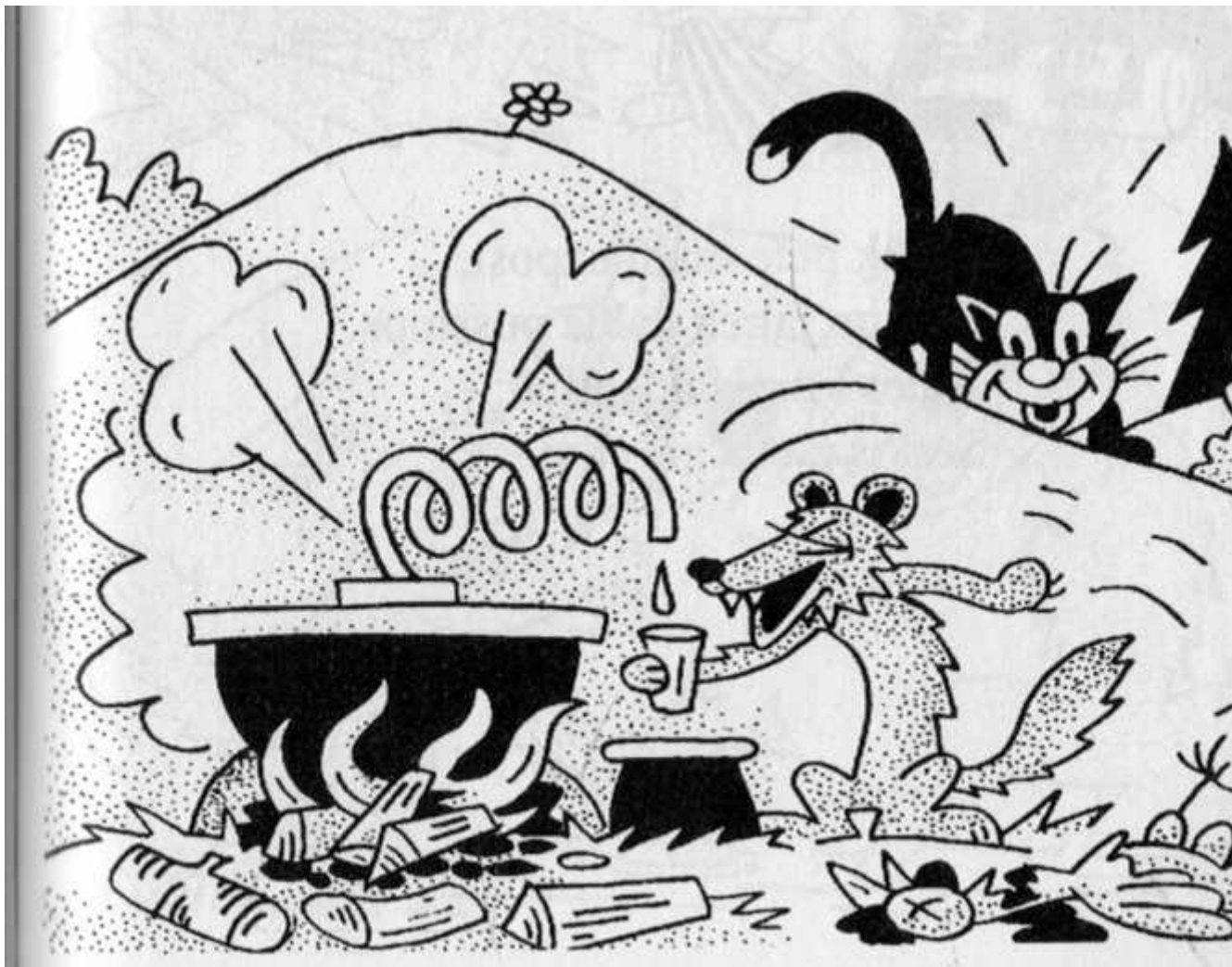

Balta kaza baltu bārdū krata:
Nenāc tuvu, sargies, miku mē!
Tu tai dusmās līdzīga uz mata,
Nevar saprast, badīsies vai nē.

Balta kaza noraujas no saites.
Strunts par kazu, ka tik būtu piens!
Melnais balzams dziedē visas kaites,
Mājai degot, zvaniet - nulle viens!

Aiz kalniņa dumi kūp...

Aiz kalniņa dūmi kūp,
Kas tos dūmus kūpināja?
Mūsu seskis nu jau sen
Alus vietā ļergu dzen.

Atnāk pele māju uzpost,
Seskim jāliek galdā pusstops.
Atnes krupis ūdentiņu,
Seskis cienā ari viņu.

Vilkam pusstops - miers lai valda,
Dzenim, kad tas malku skalda,
Ezim, pagalmu kad mēž...
Visi pusstopus vien plēš!

Tādēļ mūsu seskis sen
Alus vietā ļergu dzen.
Nebija kur viņam dēties
Nācās pārkvalificēties.
Laiki grozās, nauda dilst,
Dziesma dzīvei neatbilst!

Ko tur skumt!

(Dziesmiņa no leļļu lugas "Diega zīmes, Diega darbi")

Mežā sēnes dažādas,
Gailenes un piepes...
Katram dzīvē pagadās
Reizēm kādas ziepes.

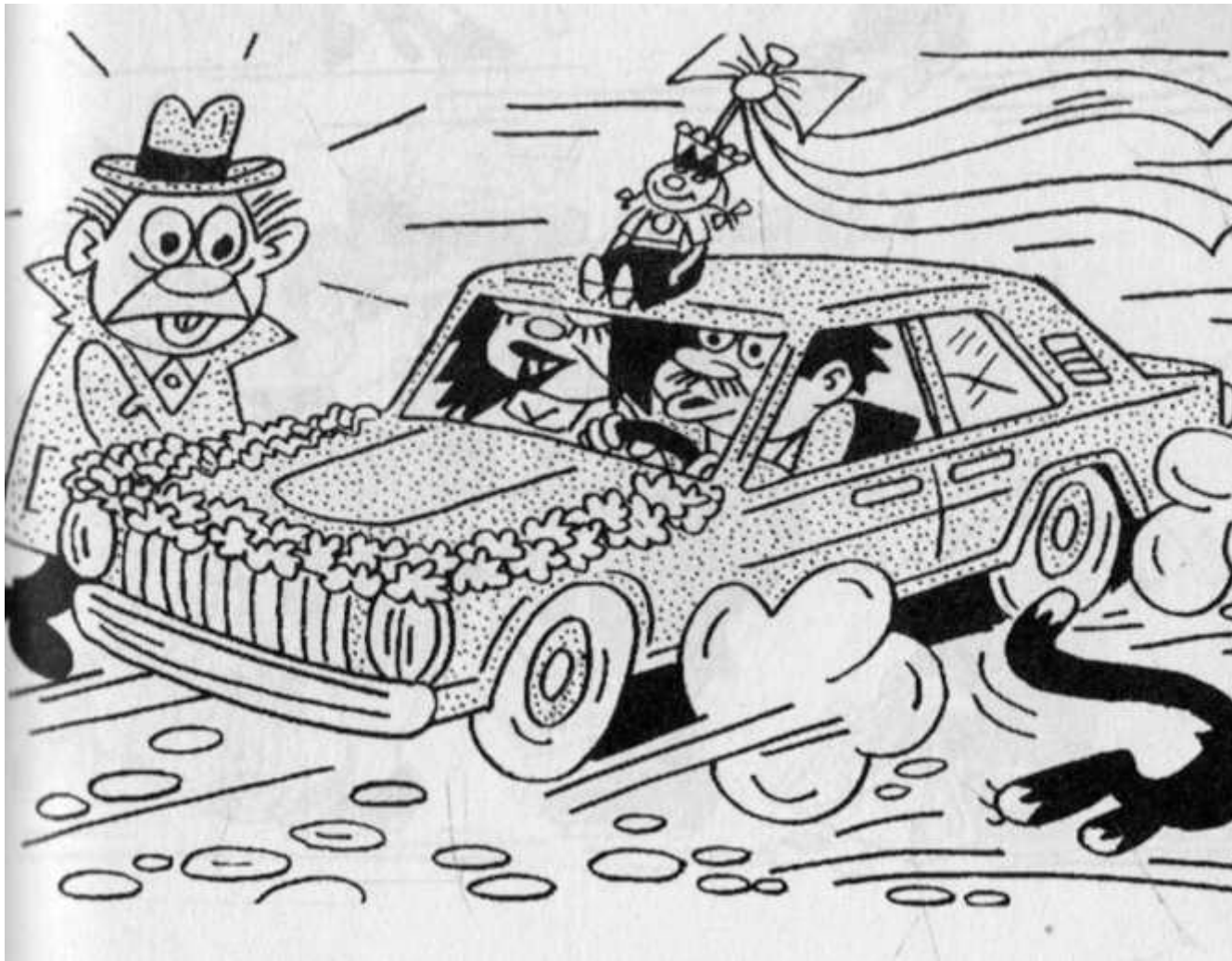
Ko tur skumt, ko tur gaust,
Saulīte riet, saulīte aust.
Ko tur skumt, ko tur gaust,
Ja sirdis vari lauzt!

Sienāzītis nedomā,
Sienāzītis čīgā.
Viena brūte Jelgavā,
Otra brūte Rīgā.

Ne jau visi laimīgi,
Kas to laimi bauda.
Ne jau visi vainīgi,
Kam tā soda nauda.

Nemēdz plaut ar spriguli
Vai ar dakšām ecēt.
Nemēdz precēt “Žiguli”,
Ja var “Volgu” precēt.

Kas kaitēja nestāvēt!

Rindā dzimu, rindā augu,
Rindā mūžu nodzīvoju.
Rindā gāju iepirkties,
Rindā pirtī mazgāties.

Man māmiņa iemācīja
To, ko visi bērni prot:
“Kas ir, lūdzu, pēdējais?
Sakiet, lūdzu, - ko te dod?”

Rindā man bārda auga,
Rindā man ūsas dīga,
Rindā sieva gadījās
Tāda traki valodīga.

Nevar vinu aizrunāt,
' Nevar vinu aizdziedāt,
Ja būs rindu ieņēmusi,
Citus priekšā nelaidīs!

Kas kaitēja nestāvēt,
Ja zināju, ka dabūšu.
Ja zināju - nedabūšu,
Tāpat vien pastāvēju.

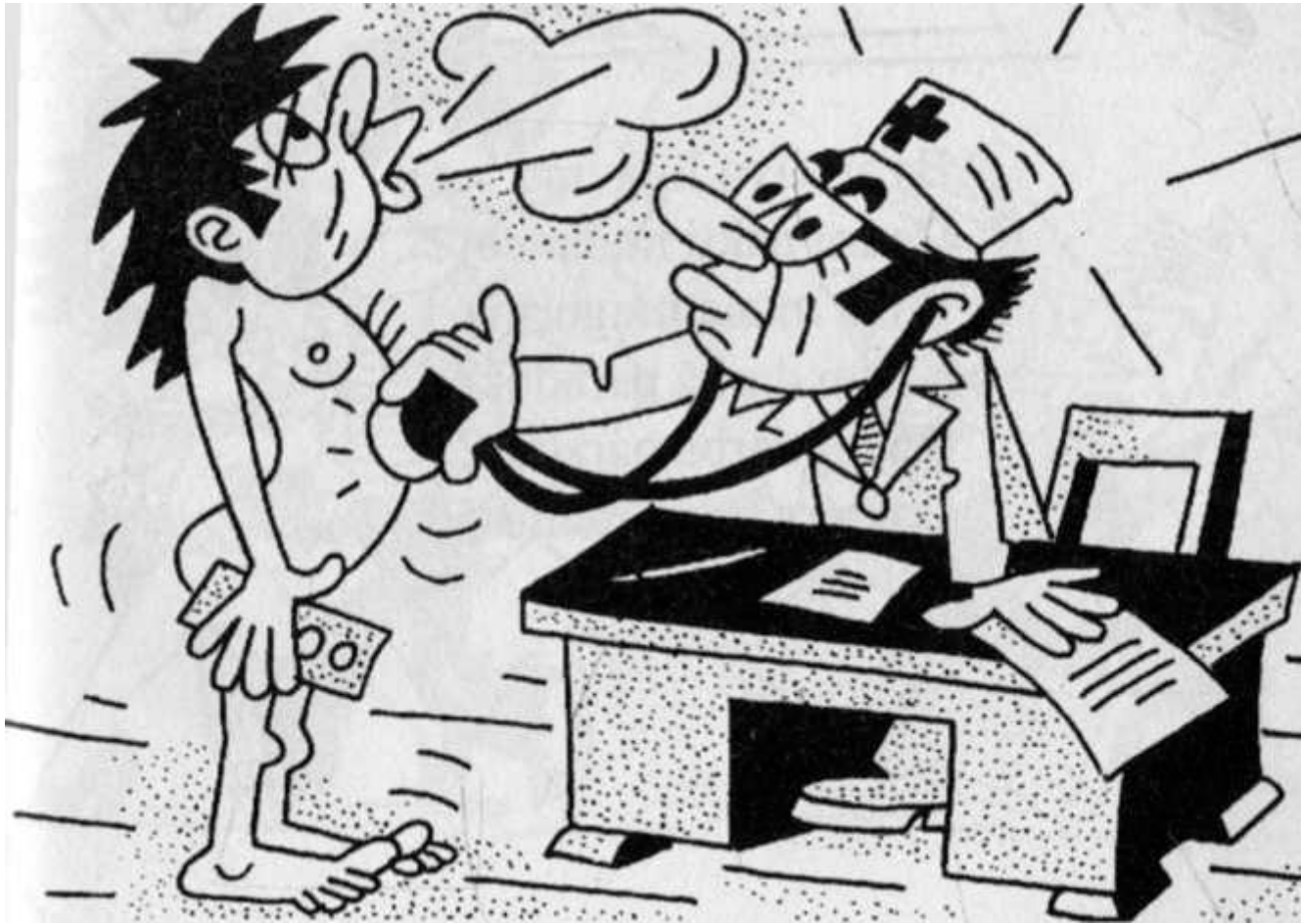

Nav bez dziesmas dziedāšanas,
Nav bez rindas dzīvošanas.
Rindā var vislabāk just:
Kamēr cilvēks dzīvs, viņš kust!

Tadu muļķu nav!

Lai gulēja, kas gulēja,
Es miedzīņu negulēju,
Es miedzīņu negulēju,
Līgaviņu auklēdams.

Man rociņa nogulēta,
Kā lai darbā parādos?
Kā lai darbā parādos?
Dakters brīvu dienu dos!
Dakters dos, dakters dos,
Dakters brīvu dienu dos.

Dakters brīvu dienu deva,
Es miedziņa negulēju,
Es ar savu līgaviņu
Cauru nakti nodancoj' .

Sīva mana muguriņa,
Kā lai darbā parādos?
Kā lai darbā parādos?
Dakters brīvu dienu dos!

Ļauni ļaudis meles trina,
Ka es zaļi dzīvojuot,
Ka es darbā neejot,
Līgaviņu dancinot.

Var jau savu sievasmāti
Kaimiņam aizlienēt.
Kas gan savu līgaviņu
Atdos citam dancināt!

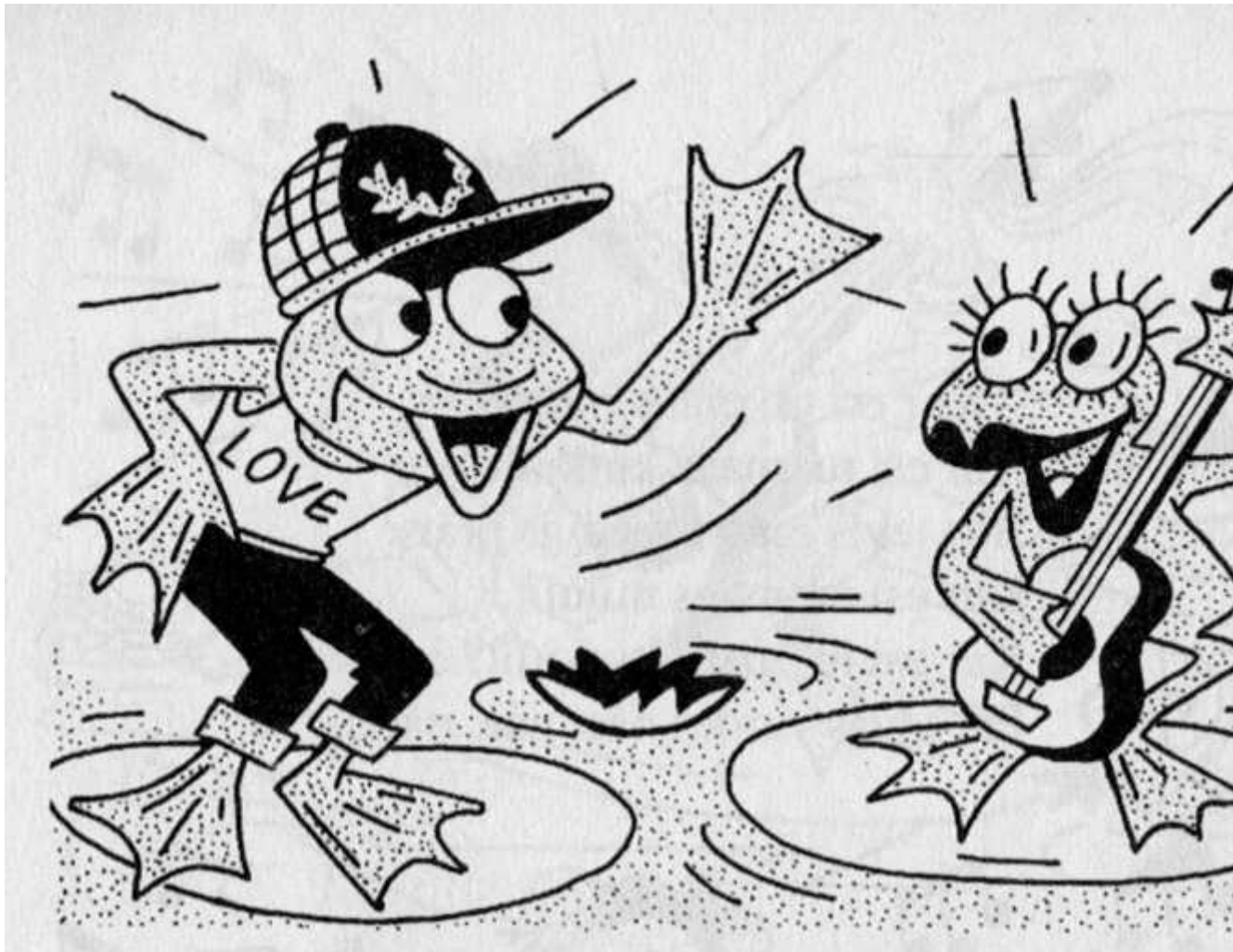
Vardīte

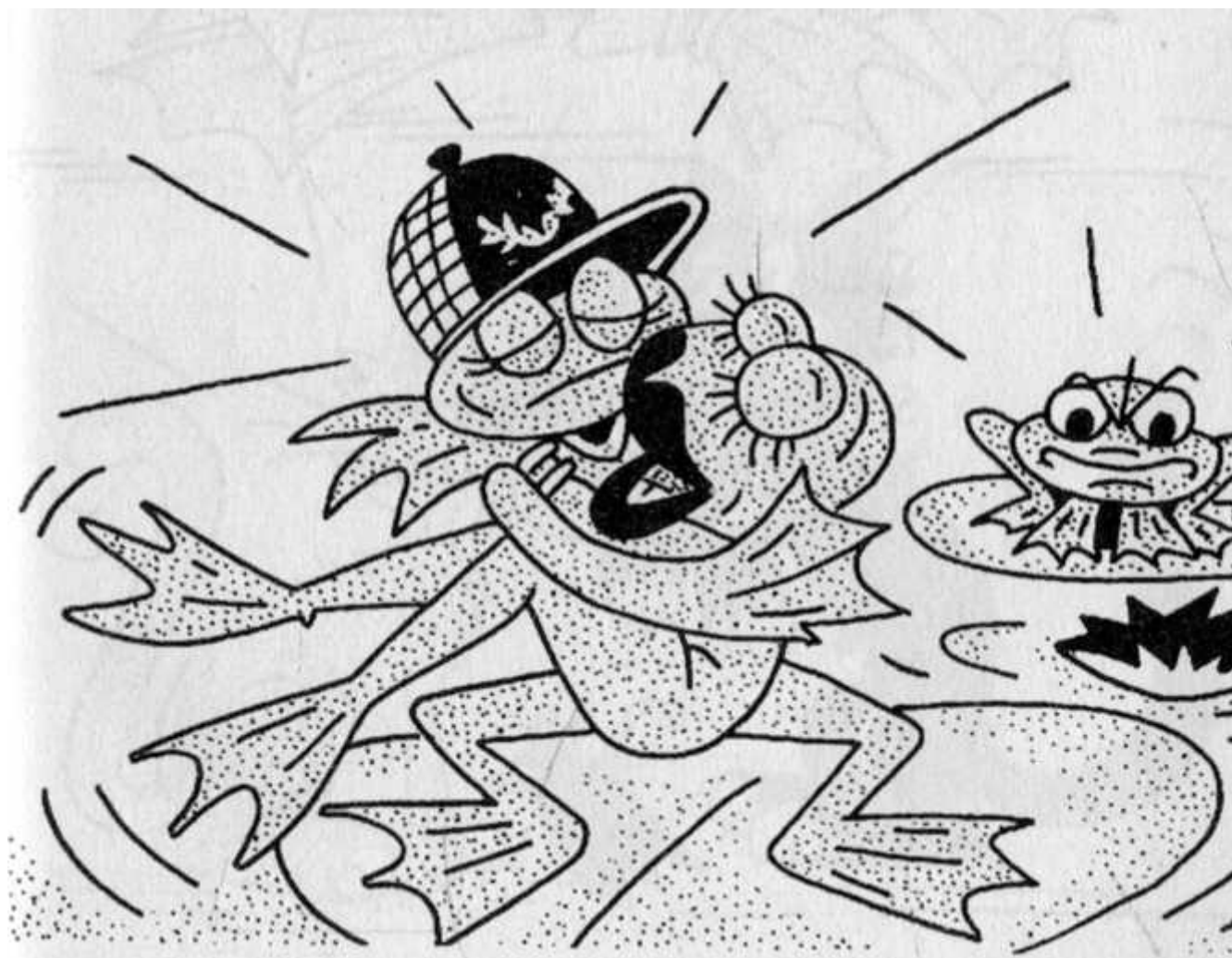
Maza zaļa vardīte, kva, kva, kva,
Sēž uz lapas upītē, kva, kva, kva.
Apkārt ūdensrozes zied, kva, kva, kva,
Šī par mīlestību dzied, kva, kva, kva.

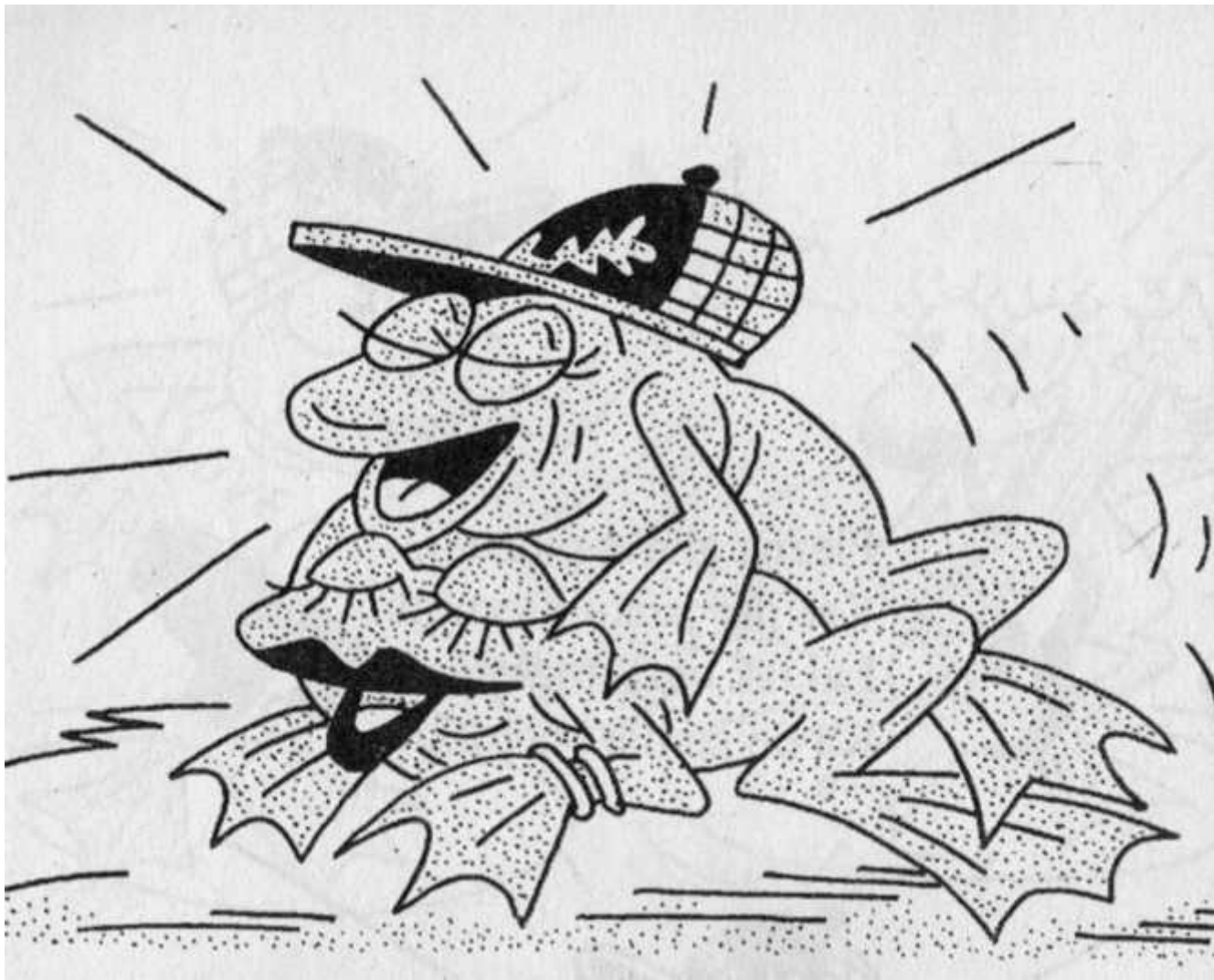
- Kur esi tu, mans mīlulīt,
Kur esi tu, mans kurkulīt?
Bez tevis man ir bēdīgs prāts.
Kur esi tu, mans mīlulīt,
Kur esi tu, mans kurkulīt?
Pie savas vārdes nāc, nāc, nāc! -

Atpeld zaļais vardulēns,
Velna puika, lāga zēns,
Visu algu izdevis,
Džinsu bikses nopircis.

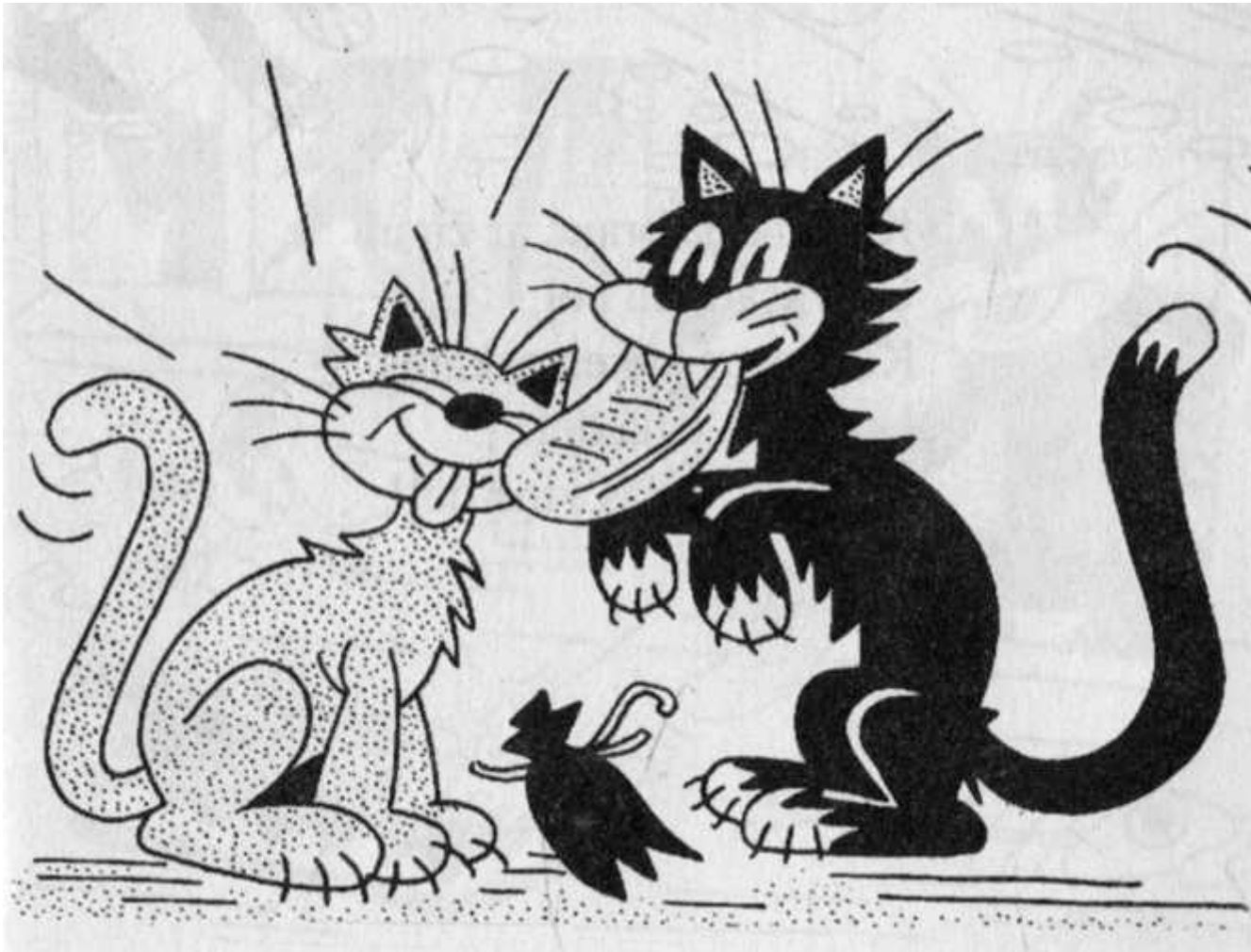
Plezna glāsta plezniņu,
Kas par jauku glezniņu!
Lai tak veči noskatās,
Kā tie jaunie bučoņas!

Varde vardei mugurā,
Labi vizināties tā.
Spriediet, ļaudis, paši nu,
Kur ņemt vardēm mašīnu?

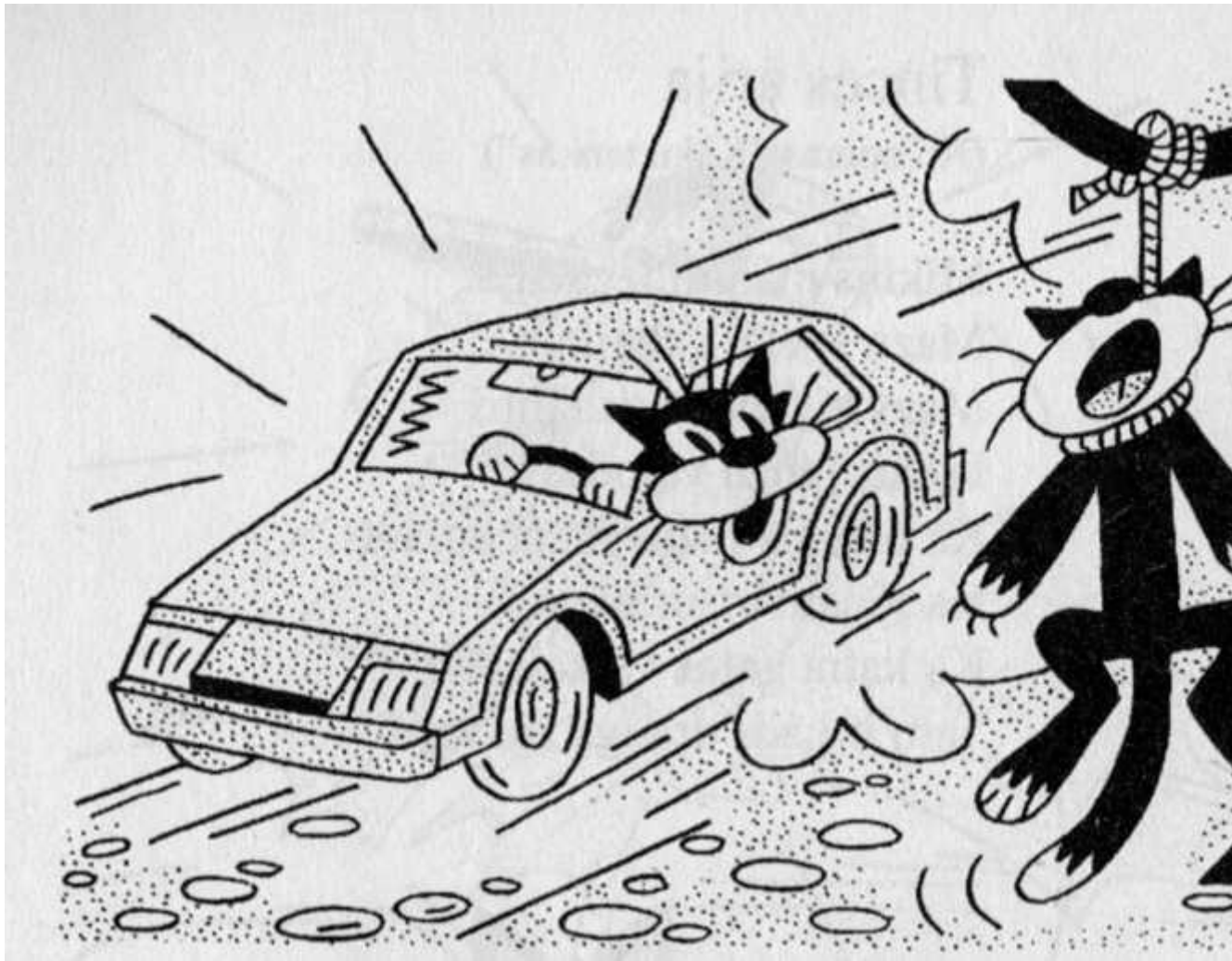
Tinces ārija

(No operas “Kaķu tenkas”)

Mikiņš manīm izgādāja
Mazu speķa gabaliņu.
Mazs bij speķa gabaliņš,
Lielas laužu valodas:

Ka Mikiņš mans ir spekulants,
Ka viņam visur blats,
Ka katrā gaļas veikalā
Tam ir kāds draugs vai rads.

Ka Mikiņš brauc ar žiguli
Un vasarnīcu ceļ,
Ka piecas kaķes pakārās
Un visas viņa dēļ.
Jā, jā, jā, visas viņa dēļ!

Kad aizgāju, tad redzēju
Visu viņa bagātību:
Veca būda kalniņā,
Peļu slazdi kaktiņā.

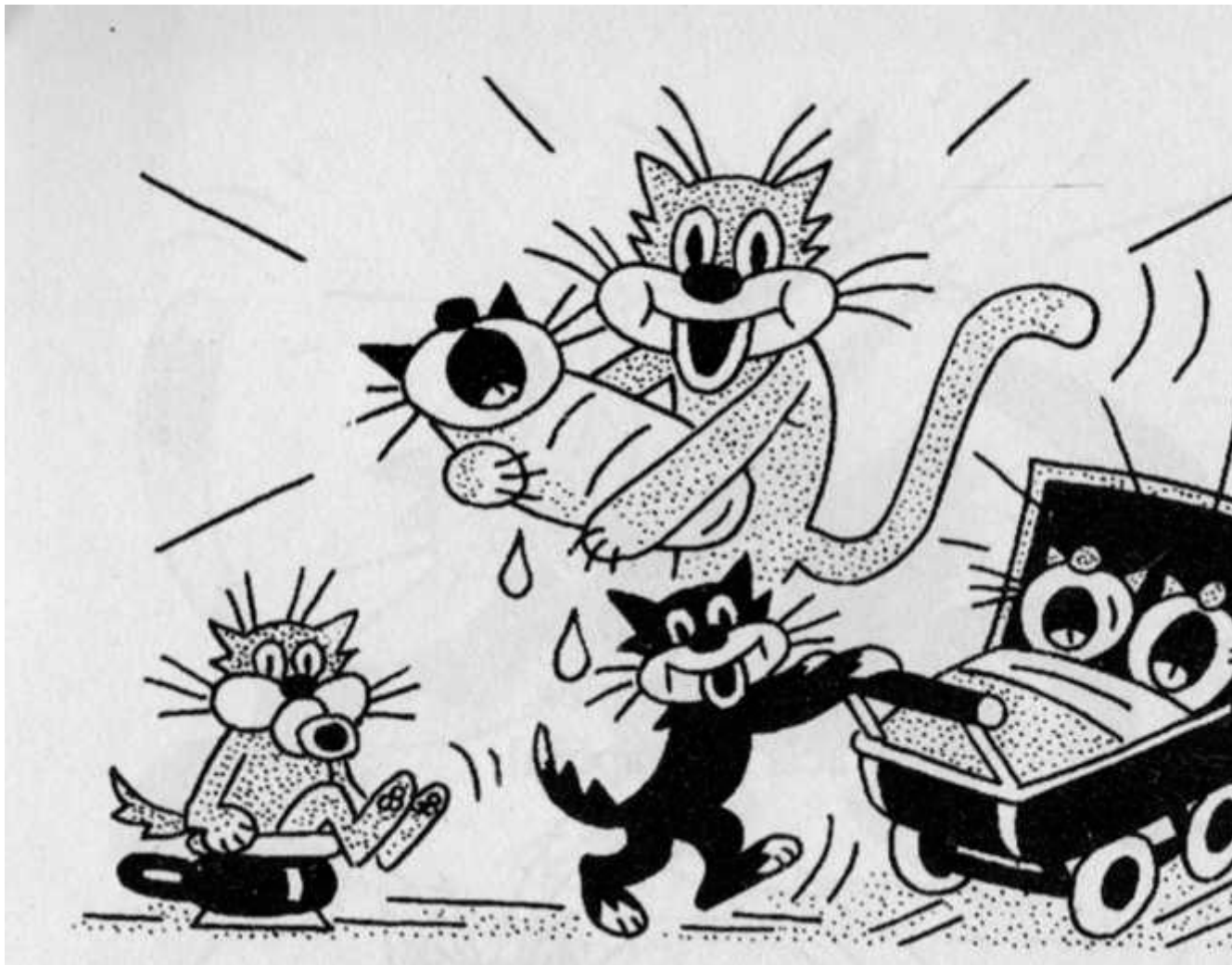
Nē, Mikiņš mans nav spekulants
Un nav nekur tam blats.
Ir viņa radi godīgi,
Un godīgs ir viņš pats.

Un par tām piecām kaķēm
Vairs tikai muļķi tic.
Tās puišiem kaklā pakārās,
Un nav nekas tur cits.
Jā, jā, jā, nav nekas tur cits!

Vīra māte brīnījās,
Kur es tāda noplukusi?
Ja tu vēlreiz brīnīsies,
Es tev acis izskrāpēšu!

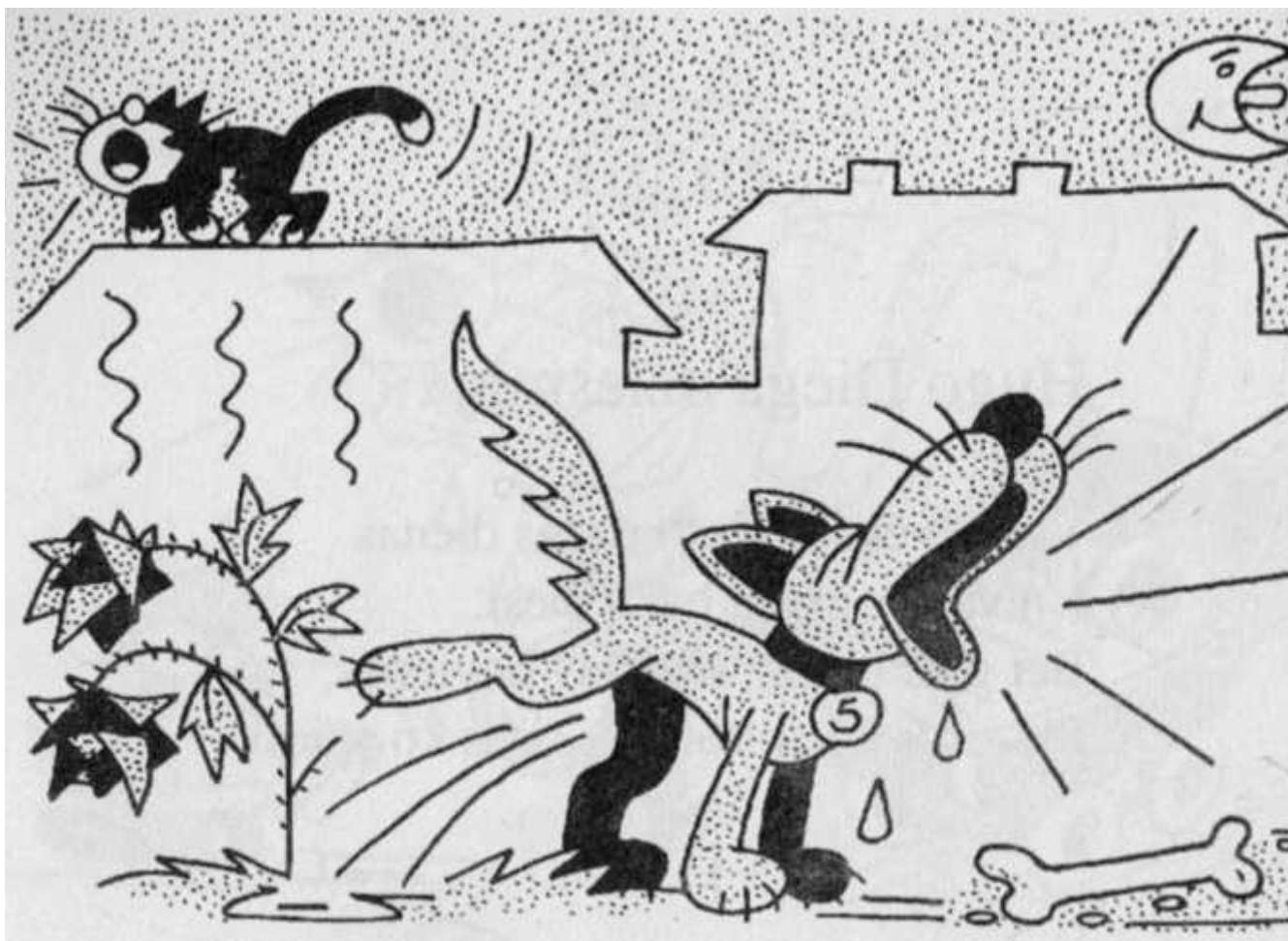

Tās skaistules, tās skaistules...
Uz tām tik visi cer.
Tās skaistules, tās skaistules...
Bet kam gan viņas der?
Tik to vien zin kā krāsoties
Un aprunāt vēl mūs.
Bet man ir ducis kakēnu
Un vēl trīs duči būs.
Jā, jā, jā, vēl trīs duči būs!

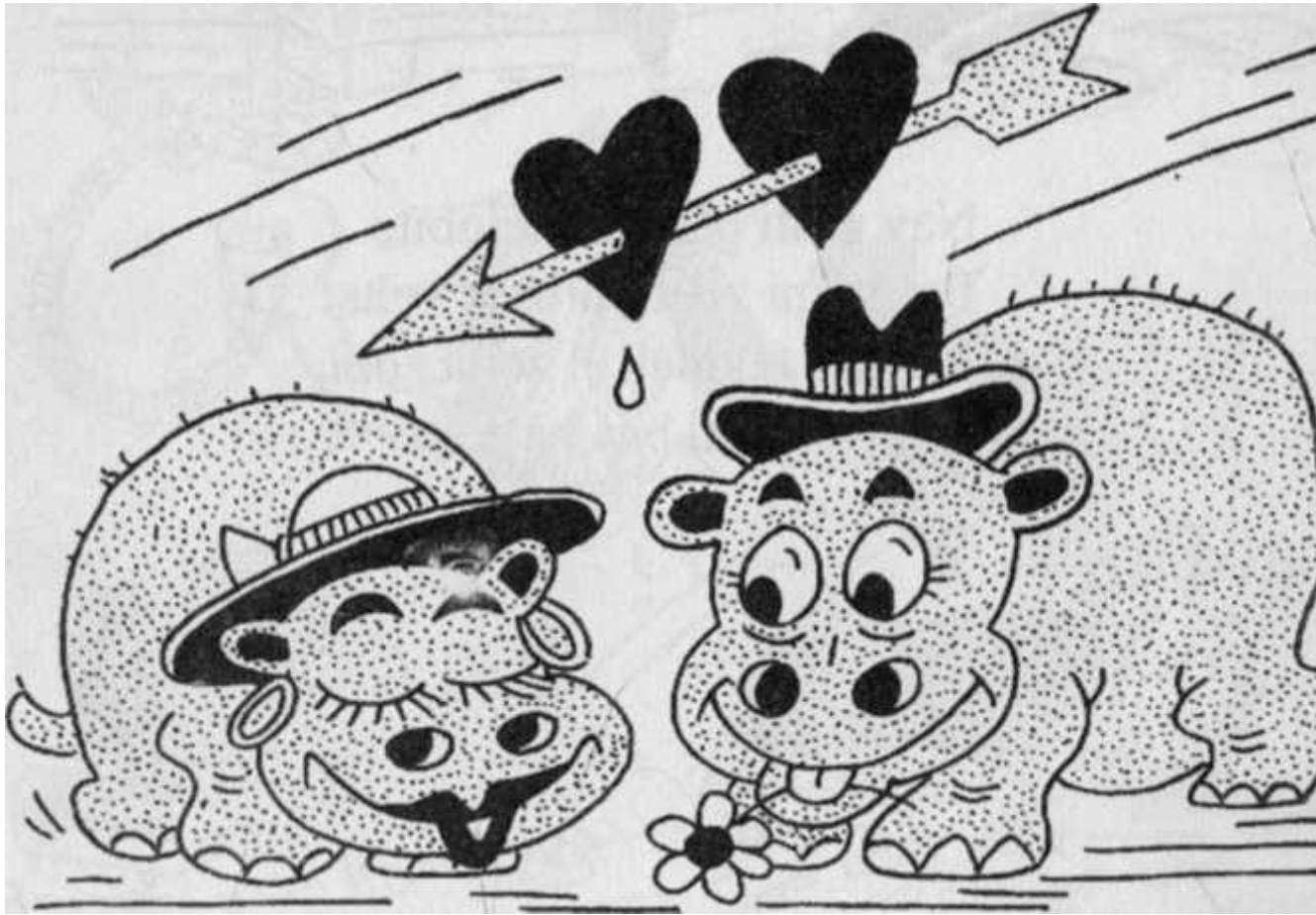
Hugo Diega dziesmiņa

Var cilvēks nedzert dažas dienas
Un var pusgadu badu ciest.
Bet gals ir klāt, kad nav nevienas,
Pie sirds ko spiest, pie sirds ko spiest.

Bez mīlestības suņi gaudo,
Bez mīlestības rozes vīst,
Bez mīlestības, žēli ņaudot,
Pa jumtiem naktīs runči klīst.

Steidz paviāns pie paviānes,
Pie behemotes behemots.
Bet, kurai man ir ziedi jānes,
Tas nav vēl šodien noskaidrots.

Nav grūti olai čaulu lobīt,
Bet laimi zīlēt darbs ir velts:
Vai būs tai meičai zelta zobi,
Vai viņa pati būs kā zelts?

Kam māga sāj, tas iedzer sodā,
Un atkal viņam mierīgs miegs.
Bet, sirds kad sāj, iet viss pie joda
-Un mirst no ilgām Hugo Diegs.

Saturs

Trīs runči ; Vakars uz ezera ; Kā var aizmirst ; Tur nav vainojami lini ; Ķemermiestinā ;
Vālodzītes variants ; Così fan tutte ; Mednieku dziesmiņa ; Un ja nu dziedāt otrādi? ; Variācija par
vecu dzirnu tēmu ; Dziesmiņa par jenotiem ; Kuplejas par laimi ; Vienos priekos ; Tinu, tinu ;
Sulamīte ; Nepalaid garām! ; Mototūrista dziesmiņa ; Šofera dziesmiņa ; Es biju māmiņai
; Pelnušķīte ; Tārpa kuplejas ; Kad neko nevar saprast ; Aiz kalniņa dūmi kūp ; Ko tur skumt! ;
Kas kaitēja nestāvēt! ; Tādu muļķu nav ; Vardīte ; Tinces ārija ; Hugo Diega dziesmiņa

Valdis Artavs

TRĪS RUNČI Dziesmas ķeceriem ar Gunāra Bērziņa bildēm

Apgāda direktors Vladis Spāre

Galvenā redaktore Lienīte Medne Redaktori Viesturs Vecgrāvis, Jānis Vēveris Galvenais
mākslinieks Zigurds Zuze Datormākslinieks Aldis Kopštāls Programmētājs Uldis Straujums
Spiestuves vadītājs Vilnis Kreilis Datoroperators Andris Purmalis

Tehniski ekonomiskā nodrošinājuma grupa: Artūrs Kaže, Roberts Zieds